

Andreas Daniel Habichhorst

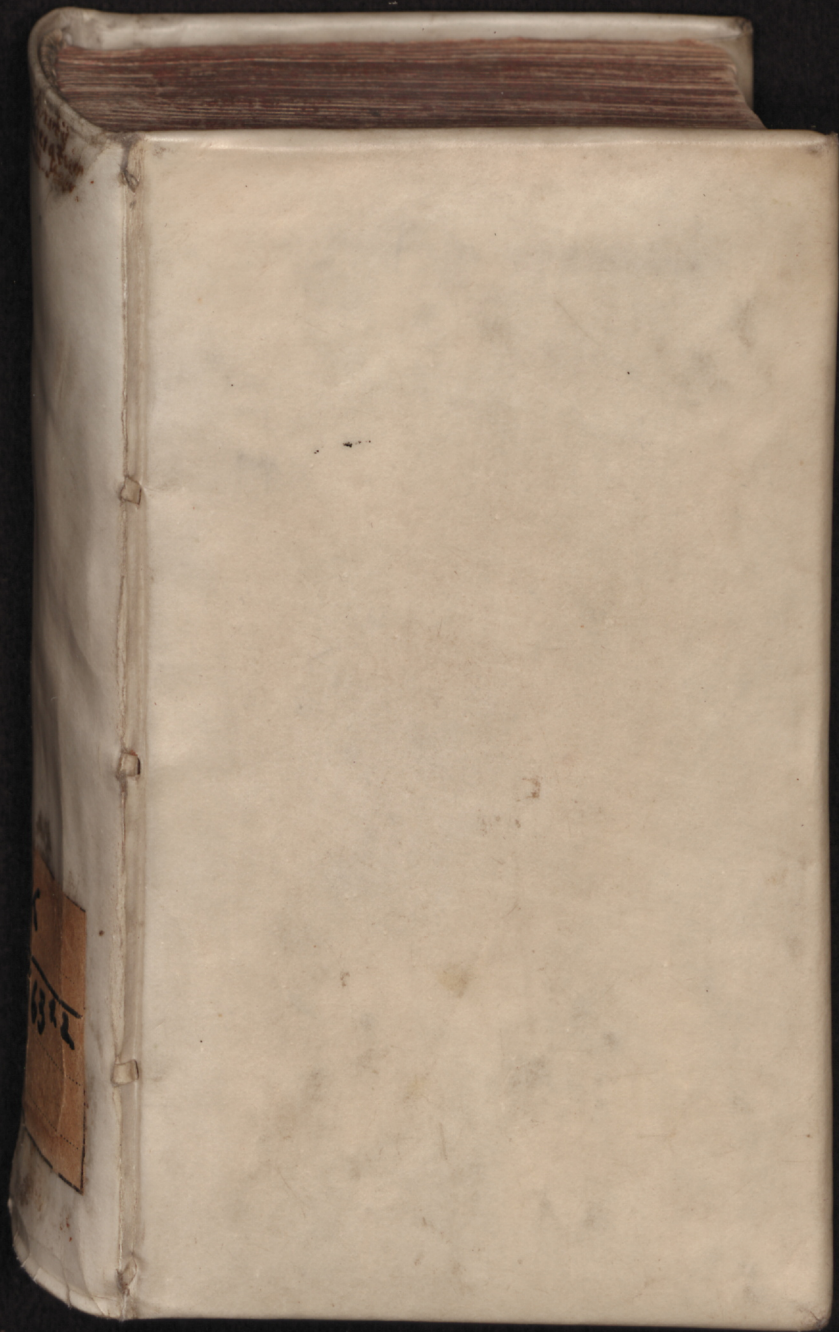
**Grammatices Ebraeae Wasmutianae Prolixioris pariter ac pretiosioris
Compendium Plenum, In gratiam Auditorum Amicorumq[ue] Suorum Hebraeo-
Philorum, Tam praesentium quam futurorum, ... facilius & felicius informandorum
fideliter adornatum ab Andr. Dan. Habichhorstio, S. Th. Doctore eiusdemq[ue]
Profess. Publ.**

Editio Secunda, Rostochi[i]: Richelius, 1691

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730652289>

Druck Freier Zugang

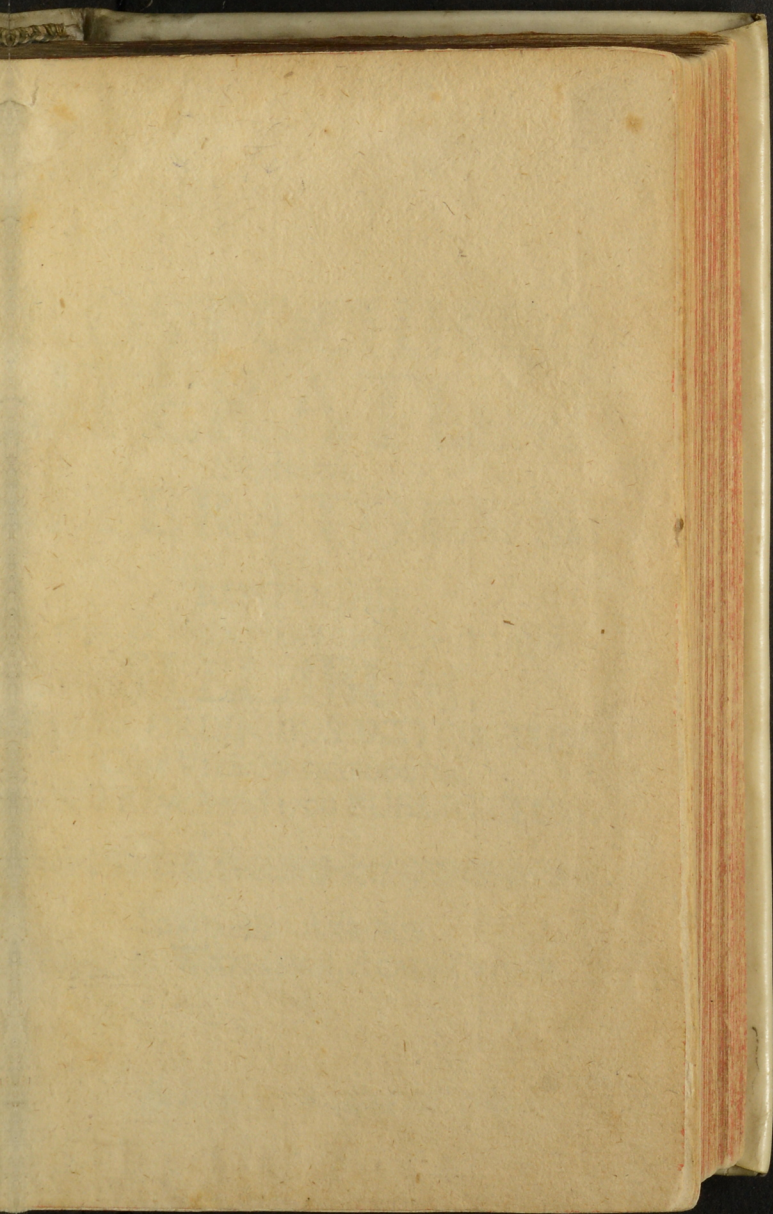

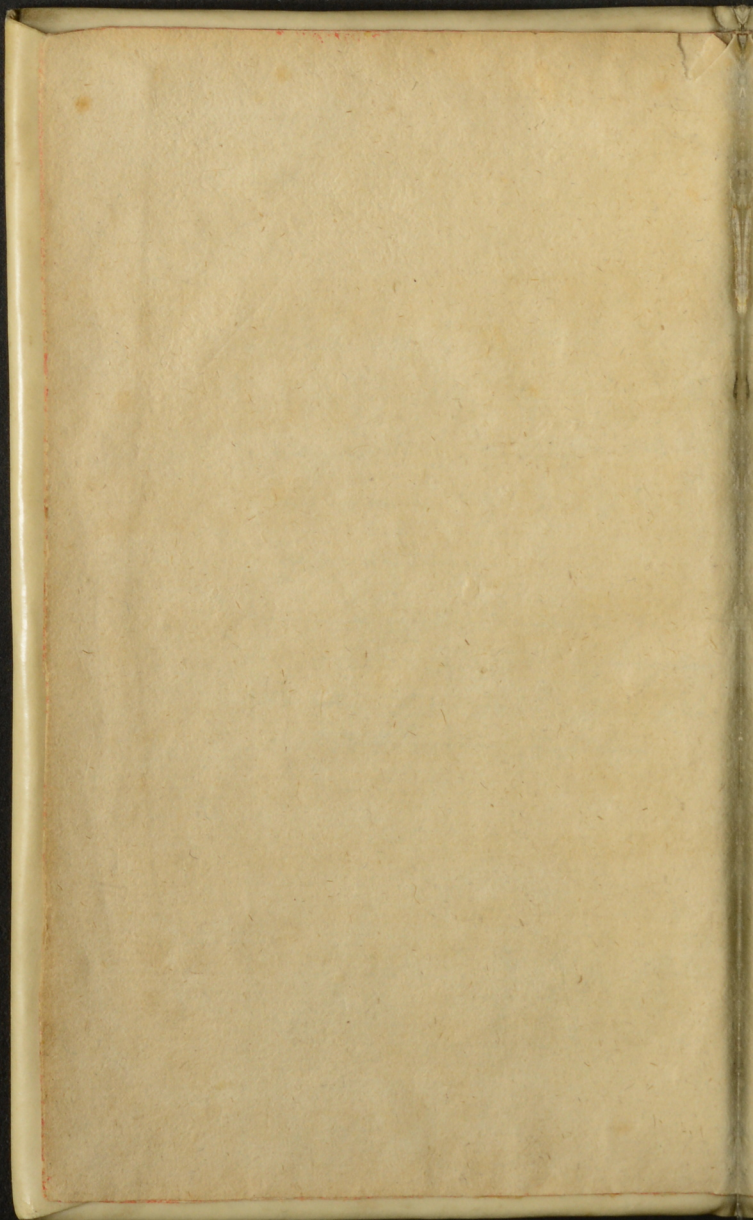
Nb. dass bey C (y. 16-32)
ist manſchlich bey G (y 81-96)
eingebunden, der muſſen aus loco
noch einmal folgt, ſo bey C
ganz fehlt!

Der ſich fehlende Lagen findet
ſich in dem zweyten Theil
N° 394, dem winterlichen Titel
und Widmung fehlt.

Mk-7763.^{1.2.}

~~3216~~

GRAMMATICES
EBRÆÆ
WASMUTIANÆ

Prolixioris pariter ac pretiosioris
COMPENDIUM PLENUM,

In gratiam

AUDITORUM AMICORUMq; SUORUM

HEBRÆO-PHILORUM,

Tam præsentium quàm futurorum,

בעורר יורה

faciliùs & feliciùs informandorum

fideliter adornatum

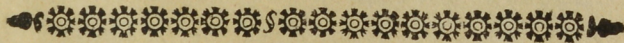
ab

ANDR. DAN. HABICHHORSTIO,

S. TH. DOCTORE ejusdemq; PROFESS.

PUBL.

Editio Secunda.

ROSTOCHI,

Typis Jacobi Richelii, Ampliff. Sen. Typogr.

Anno M. DC. XCI.

COMMUNES
ERRATA
W. AMBROSII
PROLOGUS
COMPENDIUM
ADYTOZUM AMBROSII
HABITUS
Iam periculum est
Fideliter adnotatum
Andr. Dan. HARRISBORSTIO
S. M. Doctoris ejusdem
Par.
Hans
Rostock
Jacobi Reichel
anno M. DC. CC.

יָוֵה
COMPENDII GRAMMATICES
EBRÆÆ

Cap. 1.
De Elementis Lingua Ebrae
 nempe

1. Literis, 2. punctis vocalibus 3. harumque ministro Schva, 4. Dagesch 5. Syllaba 6. Accentu 7. discrimine תָּ Kametz-Chatuph à cognatis figuris.

SECT. I. exhibens LITERAS XXII.

א	Aleph	ט	t	ת	Teth	פ	ph	פ	Pe
ב	Beth	י	j	י	Jod.	צ	ts	צ	Tzade
ג	Gimel	כ	ch	כ	Caph	ק	k	ק	Koph
ד	Daleth	ל	l	ל	Lameil	ר	r	ר	Resch
ה	He	מ	m	מ	Mem	ש	sch.	ש	Schiz
ו	Van	נ	n	נ	Nun	שׁ	f. len.	שׁ	Sim
ז	Sajin	ס	f. acut.	ס	Samech.	ת	th	ת	Thas
ח	Cheth.	ע		ע	Ajin				

Aliis Hheth.

Not. 1. א Spiritus lenis sumit sonum adscriptæ vocalis. ב Spiritus asperrimus nobis אָפּוּרֵי, sumit etiam vulgo sonum adscriptæ vocalis.

2. Literæ hæ 5. כַּמֶּנֶפֶז *Camnephez* in fine sic scribuntur: חַפְזִים. Hæ vero sic dilatari possunt חַפְזִים.

3. Rat. organorum pronunciandi literæ sunt
A 2
Gutt.

Gutt. אהחמ qvarum æmula ל Lab. כוּטף
 Dent. זסצרש Ling. הטלנת Palat. גיכק.

SECT. II. *sistens VOCALES.*

Long. Kametz	Tfere	Chirek longum	Cholem	Schurek
τ a	⋯ e	י i	ו o	ו u
Brev. Patach.	Segol	Chirek breve	K. Chat.	Kübbuz
- a	⋯ e	. i	τ (τ) o	⋯ ü, y.

Not. י & ו sæpe abjiciunt fulcrum י & ו

SECT. III. *proponens SCHVA,*

Vocalem impropiam s. brevissimam, re-
 etiùs vocalium Ministrum.

Schva est vel Simplex, hujus figura (:) vel com-
 positum, sc. *Chatepb patach* = *Chatepb segol* =
Chatepb Kametz τ =

REG. I, de LECTIONE τ & SCHVA.

Membr. 1. *Schva mobile est*, quod quodam-
 modo legitur cum sequenti litera, ab in-
 itio & post vocalem longam, nisi in-
 tercedat immediatè tonus vocis : tunc
 enim fit quiescens.

M. 2. *Schva quiescens est* quod planè non le-
 gitur, pertinens ad præced. literam, post
 vocalem parvam, sine intercedente metbeg,
 aut dagefcb forti, five expresso s. subin-
 telledo : tunc enim etiam post voc.
 parvam fit mobile.

REG.

REG. II. DE NATIVA SEDE טֻּ SCHVA.

M. 1. *Omnis litera mobilis, vocali destituta, habet Schva vel expressum sub prima & mediis literis, vel subintellectum sub ultima.*

Not. 1. Pro subintellecto Schva ultimæ literæ, gutturales םװ post vocalem longam (præter ן) & post brevem ן vicariū טֻּ ן sumunt patach furtivum, ante conson. celeriter pronunciandū, quod sæpè rejectum ad præced. literam extrudit ejus vocalem (װ) vel ן. (2) exprimitur (װ) subintellectum in ן fin. item si penult. quoque litera habuerit (װ) expressum. Propriori tamen (װ) sub ן vel װ post vocalem parvam tunc venit patach furtivū.

M. 2. 4. *Litera 4. ןװ vocali destituta quiescunt in præced. vocali, non admittentes Schva, unde quiescentes dictæ.*

R. III.

DE CONCURSU SCHVAJIM SIMPLICIUM sub literis non Gutturalibus.

M. 1. *Cum duo Schvajim in eadem Syllaba concurrunt, prius mobile mutatur in Chirek parvum.*

Exc. Pro illo Chirek sumitur (װ) Patach, tum ante ן sub radicali, tum in poly-

A 3

syllabis

syllabis in D , tum in 21. vocibus (2) Segol in 7. vocibus. conf. Gram. Wasm. M. 2. Posteriori Schva pereunte, prius redit (sc. cessante concursu Schvajim, tanquã causã.)

REG. IV. DE SHVAJIM COMPOSITORUM
CUM SIMPLICI CONCURRENTIUM
CONCISIONE.

Omne Schva compositum sequente (:) simpl. (sive expresso in medio, s. subintell. infine) conciditur, ita ut è composito iterum abjiciatur vel (:) vel alterum punctũ compositionis primarium, manente nihilominus sub præced. lit. puncto primario (vocali parva) à gutturali eò pro |(:) vel Chirek substituto.

Reg. V. De Schvajim compos. contractione.
Schva Compositum sub & Radicali (nonnunquam excidente) cum præced. vocali parva (signo compositionis) saepe contrahitur, & quidem cum præced. in - sed - cum - in - frequenter etiam in - rarius in -

SEC. V. sistens DAGESCH & MAPPK.
Dagesch punctum ventri literæ impressum est vel lenè vel forte.

Mappik

Mappik soli literæ ה in 'fine impressum;
docet eam genuino suo fono efferendam,
quæ sine eo quiesceret per R. 2. m. 2.

R. VI. De DAGESCH LENI.

Dagesch lene imprimitur sex tantum literis
בגדכפח *bgadcpbath*, post *Schva* (*nisi*
stet ab initio,) tollens ab illis aspirationem,
quod fit vel

M. 1. *Ab initio vocis, & quidem extra con-*
textum perpetuò, intra contextum cer-
tis conditionibus, quas vid. ap. W.

M. 2. *In medio vocis post (:) quiescens.*

Exc. Non ponitur Dagesch lene post (:) quiescens (1.) si (:) quiescat ob præfixum servile extra essentiale, (2.) lit. כ affixorum ה: קם: קן: semper caret Dagesch. Reliqua vid. ap. W.

M. 3. *In fine vocis itidem post (:) quiescens, vel post (-) furtivum vicarium ו' (:) sub gutt. in fine, conf. R. 2. m. 1.*

REG. VII. DE DAGESCH FORTI.

M. 1. *Dagesch forte omnibus literis, exceptis gutturalibus אהחע ו' ר gutt. emulà, imprimitur post vocalem, geminans pronunciationem literarum, estq; vel Characteristicum vel Compensativum vel Euphonicum.*

Not. frequenter è litera Schvata præcipuè
Jod Schvato, compensante id Metheg
vel expresso vel subintellecto, ejicitur.

M. 1. ordinariè tantùm post vocalem brevem
literis imprimitur; Si verò obtingat post
longam, corripitur ista in oppositam
brevem (sc. ך in - & ך in ך chatuph vel
ך, ך in Chirek vel ך, ך in ך) si amiserit
accentum; aut manet vocalis longa, si
retinere possit accentum.

M. 3. Quoties analogia formationis requirit
Dagesch forte gutturalibus ם & ן imprimen-
dum, ordinariè ad compensationem exclusi
Dagesch mutantur vocales breves in opp.
longas; aut si maneant aliquando bre-
ves, valent tamen longas.

Nota, quasdam gutturales, e. c. ן & ן
frequentius, ן vero & ן rarius com-
pensare. vid. W.

M. 4. Dagesch interdum literis euphoniae gra-
tia imprimitur, vel in med. vel ab init.
vid. W.

SECT. V. exhibens SYLLABAM.

REG. VIII. DE SYLLABA SIMPL. ET COM-
POSITA.

M. 1. Syllaba composita est, quæ constat una
quidem vocali, ordinariè brevi, sed duabus
vel

vel pluribus literis, attrahitq̄, sequentem
literam aut per dag. f. aut per (:) quiesc.

M. 2. Syll. Simplex est quæ constat unâ literâ
& una vocali ordinariè longa, nisi in fine,
& intercedente immediatè accentu to-
nico, vel præcedente (:) mobili, & tunc
vocales longæ attrahentes interdum
seqv. literam per dag. forte aut (:) quiesc.
stant pro brevibus, præterquam in fine.

Not. Lit. gutt. quæ dagesch f. per R. 7. & (:)
simplex per R. 29. respuunt, anomali-
am in constituenda syllaba composita
pariunt.

SECT. VI. sistens ACCENTUS,

qui sunt vel Tonicæ vel Euphonici.

Circa Tonicum, (A) ratione usus distinctivi &
conjunctivi notandū, quod distinctivi sint
(α) Imperatores duo: Silluk (י) cum duo-
bus punctis (:) Soph Pasuk h.e. finis versus,
& Athnach (א) ille supremus, hic vicarius,
dicti communiter Pausæ. (β) Reges 5.
Sgolta ÷ Sakepbkaton ÷ & alternans
Sakepb Gadol ÷ Tiphcha ÷ & in metri-
cis libris Merca Mahpachatus ÷ (γ) Du-
ces 8. Ribbia ÷ &c. (δ) Comites 6. II. Con-
junctivi, servi 7. Merca ÷ Munach ÷ Mah-
pach ÷ &c. vid. W. qui possunt fieri Lega-
ti subdistingentes. (B)

(B) *Ratione usus Etymologici* circa Acc. Tonicum observanda est 1. *Sedes nativa*, 2. *translocatio* &c. de quibus seqq. Regg.

REG. IX. DE ACCENTUS TONICI SEDE NATIVA.

M. 1. *Qualibet dictio ordinariè unicum habet Accentum Tonicum, qui eam acuit, vel in ultima, & dicitur Milrá, vel in penult. & dicitur Milel: nunquam in antepenultima. Verùm Schva sive simpl. sive comp. nunquam sustinet accentum.*

N. 1. si duo diversi adsint Acc. prior saltem est vice - Euphonicus. 2. octo Acc. partim postpositivi dicti, partim præpositivi per se non acunt &c. 3. quidam geminantur. vid. W.

M. 2. *Accentus è regulari sua natura ultimam occupat Syllabam, hinc voce à fine crescente, accentus regulariter ad incrementum illud descendit, corripiendo communiter præcedentes vocales longas in oppositas breves, vel utrasque in Schva.*

Exc, Accentum non dimittunt ad ult. (1.) desinentia in fervilia פֿ vel פֿה, פֿ, פֿי (verbale) פֿי, פֿה, פֿ (non פֿ:) פֿי, פֿה, פֿ (2.) הֿ locale & paragogicum, de quo R. 16. conf. hic W.

M. 3.

M. 3. Vocis in literam Raicalem terminate
(α) *vocalis longior habet accentum, nisi*
fit ipsa Radix, vel terminetur in ך, ם,
vel brevis vocalis alternet pro longa per
R. 7. & 44. (tunc enim vocales sunt
æquales,) Milel quoque est vox Selab.
(β) *Cum Vocales sunt æquales, accentus co-*
mitatur ultimam.

Exc. Penacuta sunt (α) desinentia in
׃, ם, ם, ם, ם - nisi tamen brevis vocalis al-
ternet pro longa (β) Nomina finita in
ך (γ) ך׃ cum dag.

REG. X. DE ACC. TONICI TRANSLOCA-
TIONE,

Et vocalium ob quamq̄ ejus sedem mutatione.

M. 1. MUTANTUR vocales breves in Longas
ob sedem nativam majoris distinctionis ac-
centus (Imperatorum plerumque, Re-
gum & Ducis Rbhia sæpe, reliquorum
minorum rarius) scil. - ult. & penult.
syllabæ in ך & ם penultimum è geminis
vel ex ם in ך.

Excepta quædam vide hic ap. W.

M. 2. RETRAHITUR accentus

(I.) *Conjunctivus ex ult. in penult. (vocali*
longa notatam) ob subsequenter vocem

110130-

monosyll. aut bisyll. penacutam (ad evitan-
dam *דוֹשְׁפּוֹרְיָא*) ita ut (·) ult. syll. in [·] &
י in [·] chatuph corripiantur. Excepta
vid. ap. W.

(2.) *Conjunctivus*, ut & interdum minoris
dist. ob *particulam* לֹא (ne, non, ob) &
י *conversivum Futuri*, *terminati in lit.*
radicalem mobilem, *quam immediate*
duæ precedunt vocales longæ, quarum
posterior tunc itidem in analogam bre-
vem corripitur, .. in [·] & י vel י alternans
in [·] chatuph.

(3.) *Majoris distinctionis*, Imperatores ple-
rumque, Reges & Dux Rbhia sæpe, mi-
noris dist. & servus munach rarius, *Eu-*
phonia gratiâ.

(a) *in verbis terminatis in servilia* י. י & י.
precedente (:) quod (:) tunc simul (quia
sustinere accentum nequit) in vocalem
redit illam, è qua ortum, (-) tunc ple-
rumque rursus producto in [·] juxta
præced. M. I.

(β) *In vocibus formæ* יִרְיָ & affixo י: in qui-
bus tunc (:) mobile in (·) mutatur. Schva
compositum in hac forma, accentu re-
tracto, redit in vocalem perfectam,
· in י, · vel · in · Exc. vide ap. W.

(7)

(γ) In affixo ׀: cum particulis כ, ל, את, עם,
transposito tunc (:), cum ׀ (ad sustinen-
dum acc.)

(δ) In affixis ׀ & ׀, tunc ׀ correpto in (:)

(ε) In affixo ׀. tunc ׀ in ׀

(ζ) In 3. vocibus : עַתָּה אַתָּה אֲנִי

*M. 3. TRAFICITUR Acc. conjunct. Et minoris
dist. è penult. in ult. ob ׀ conversivum præ-
teriti, in personis præteriti penacutis
(præter prim. plur.) &c. vid. W.*

*M. 4. AUFFERUNTUR Accentus per lineo-
lam Maccaph (-) corripiendo itidem
ante consonam mobilem in fine vocis
׀ in ׀ & ׀ vel alternans ׀ in ׀ chatuph.
Sed in præter. piel ׀ ante maccaph in (-)
Exc. vid. ap. W.*

Sed Nomina propria aliqn. ab his Regg.
abeunt.

REG. XI, DE ACC. EUPHONICO.

*Euphonicus Tónico præmissus, Syllabam suam
decorè suspendit ac dicitur Metbeg, recta-
que virgulâ notatur sub litera, aliqn. sub-
intelligitur : aliqn. duo dantur in ea-
dem voce, vid. W.*

REG.

REG. XII. DE - CHATUPH DISCERNENDO.

Figura (ֿ) notat Kametz chatuph (non - longum neqve chateph Kametz)

1. In Syllaba composita sine accentu q̄vovis, s. Ton. s. Euphonico.
2. Quoties in fine vocis ante consonam mobilem existens accentum amisit; per R. præced. m. 2. n. 2. & m. 4.

CAP. II.

DE ETYMOLOGIA VOCIS

sc. Nominis, Pronominis, Verbi
& Particule.

SECTIO I.

LITERAS RADICALES AC SERVILES, EARUMQUE PUNCTA
in genere sistens.

REG. XIII.

DE LITERIS RADICAL. ET SERVIL. IN
GENERE.

Ratione Etymologia vox est (א) vel primigenia
s. Radix ipsa, sc. 3. persona præteriti Kal,
& tribus communiter constat literis,
aut

aut si pluribus, ad tres tamen reducitur :
 vel *derivata*, quæ fit à Radice vel *sola vo-*
calium mutatione, vel *literarum servilium*
adjectione, modò à principio, modò in
 medio, modò à fine, modò ubivis,
 suntqve numero XI, comprehensæ his
 vocibus mnemonicis : מִשָּׁה וְכֹלֵב אֶתֵּן
 Dictæ verò serviles, non quod semper
 ferviant (& nunquam sint radicales) sed
 quod fervire possint.

(β) Utraque est vel *perfecta*, in qua tres lit:
 Radicales servantur, vel *imperfecta*, in
 qua litera Rad. vel una vel duæ desunt.

(γ) Dantur & *composita* nomina, appellativa
 rariora, propria plurima.

REG. XIV.

DE PUNCTIS RADICALIUM ET SERV.
 IN GENERE.

M.1. Litera serviles præformativæ regulari-
ter accipiunt Schva, pro quo sequente
 immediatè Schva, est chirek, juxta R. 3.
 vel ob gutturalem - aut * juxta Reg. 29.
 30.

Exc. pro chirek (1.) in *Hiphil* (extra præ-
 teritum) sub lit. servilibus est (-) 2. in
Futuris

Futuris Kal, Niphal & Hitbpael servilis præformativaⁿ habet 3. in toto Hophal est - Chatuph, sæpe alternans ()

M. 2. Prima Radicalis post præform. servilem sumit (:) Qvænam vero præterea habeat puncta ex Paradigmatæ Conjugg. Constabit.

M. 3. Litera quævis tam Rad. quam servilis abjecta Vocalem suam (quandoque cognatam) rejicit ad præced. literam, cujus punctum perit.

*SECT. II. exhibens
DISTRIBUTIONEM LITERARUM*

*Servilium & appropriato speciatiim
singularum servilium puncto.*

Litera Serviles vel sunt essentialis voci vel extraessentialis. Essentialis voci sunt, quæ essentialiam vocis derivatæ ingrediuntur; Extraessentialis verò, quæ constitutæ voci superadduntur & quidem vel (1.) otiosè (α) in fine, dictæ Paragogica (β) in medio, dictæ Epenthetica: (2.) negotiosè à principio, dictæ consignificativa, de quibus seqq. Regula.

REG.

REG. XV.

De

LITERIS SERVILIBUS ESSENTIALIBUS.

Literæ serviles essentielles (α) sunt septem, dictæ **המנטה** *Heemantica* (β) vocantur *præformativæ*, si præfigantur voci; *afformativæ* si suffigantur: non tamen confundendæ sunt cum suffixis pronominalibus. (γ) faciunt 1. ex Verbis Nomina. 2. in Nominibus formant Numerum & Genus. 3. in Verbis Tempora & Conjugationes.

REG. XVI.

De

LIT. SERVIL. EXTRAESS. PARAGOGICIS.

Paragogica (otiose voci in fine superadditæ) comprehenduntur voce **אהוינה**. Et quidem

M: 1. **ן** Paragogicum rarius est.

M. 2. **ה** frequentissimum, habet præmissum (**־**) rarius (**־־**) mutatque præcedens **ה** quodvis in **ה**.

De accentu ejus suprâ Reg. 9. M. 2. in Except. Quib9 id apponatur vid. ap. W.

B

Not.

Not. Nominibus Femin appositum non semper est otiosum, sed roborat saepe significationem, & cum Nominibus Loci & Temporis notat in, ad, versus.

M. 3. 1 rarius apponitur Nomini in statu constructo cum Cholem.

M. 4. 1 modò cum Chirek, modo sine eo, vid. W.

M. 5. 2 rarius tertiæ | plur. præter. sæpius Futuris in 1, rarius in 2 terminatis.

M. 6. 1 in Verbis Anomal. defectivis literâ 1 & 2 est quasi formativum infinitivi. Vid. R. 37. & 38.

REG. XVII.

De

LIT. SERV. EPENTHETICIS.

Epenthetica (otiosè in medio superaditæ) comprehenduntur voce 111, de quibus, ut & aliis singularibus in scripturis redundantibus, huc relatis, vide W.

REG. XVIII.

De

LIT. SERV. CONSIGNIFICATIVIS.

Consignificativa (negotiosè in principio præfixæ) certam significationem voci

voci superaddentes, sunt septem מִשְׁרֵי וְכִלְבֵּי & quidem.

M. 1. מ ex מן significat à, ex, de, pro, propter, habetque sub se Chirek parvum sequ. dagesch forti, quod dagesch: è sequ. י Schvato ejicitur unà cum (:), exceptis duobus vid. W.

Sed ante literas indagabiles (gutturales & ר R. 7.) per compensationem habet (..) interdum verò chirek manet sequente gutturali sine compensatione. Conf. R. 7. M. 3.

M. 2. וּ is לְ vel אֲשֶׁר significat qui, quæ, quod, & Conjunctiones ut, quod, quia, quando, habetque sub se segol. sequ. dagesch. rarius patach, bis Schva.

M. 3. ה est triplex (1) Demonstrativum, significans o, i, rò, hinc & Articulare dicitur, item Emphaticum, habetque (a) patach. sequ. dagesch forti, quod dagesch à participiali (exceptis paucis vid. W.) & non habente post se gutturalem exulat sine compensatione (β) sed ante gutturales ט ר (indagabiles) per compensationem habet Kametz; ה vero & ח (nisi sic Chateph-Kamezatum) non compensant per Kamez. Conf. R. 7. (γ) ה ה

B₂

& ע

& V ante Kametzatas non monosyllabas) pro illo Patach & Kametz habent Segol.

(2.) ה Interrogativum habet (-) loco ordinarii Schva, sed ante gutturalem Kametzatam Segol. Alias antegutt. conciditur (-) retinendo vocalem primar. Conf. R. 4.

(3.) ה Vocativum habet patach sequi. dagesch f.

M. 4. ו(1) significat &, interdum sed, ut, praterea, sic, quandoque redundat. (2) punctum eius ordinarium est Schva, sed ante lit. ך ם & ante lit. Schvatam accipit

Not. Quomodo ו etiam ante ך ם aliquando Kametzetur, quando sc. (a) duo copulat Nomina, quorum prius sit cum Accentu seruo &c. nec non ante Infinitivos monosyll. (β) ante Verba monosyll. aut bisyll. penacuta quiescentia mediâ Radicali ו vel defectiva mediâ Radicali geminatâ &c. vid. ap. W. hîc R. 18. p. 55. fin. & R. 10. M. 1. fin. p. 30.

(3) ו quoque datur conversivum (a) Futuri, quod prater copulandi usum mutabat etiam significationem Futuri in signi-

fica-

ficationem Præteriti, habetq; sub se *patach* sequ. *dag. f.* quod *dagesch* è ' *Schvato* perpetuò excidit. Conf. R. 7. Sed ante gutt. & per compensationem habet *Kametz*. (β) *Præteriti*, quod mutat significationem *Præteriti* in *Futuri*, habetque ordinariè *Schva*, nisi sequantur *כקכ* &c. Conf. præced. num. 2.

M. 5. \beth significans sicut, habet ordinarium (:)

M. 6. \beth plerumque *Dativi*, aliq. *Genitivi Possessoris* vel *Autoris* nota, exponitur *ad*, *juxta*, *super*, *contra*, *in*, habetque ordin. *Schva*; sed ante vocem *penac.* & *monoiyll.* nunc *Schva* nunc *Kametz*. Not. interdum \beth redundat.

M. 7. \beth significans *in*, *cum*, *pro*, *propter*, item notans *instrumentum* &c. habet *Schva*. Sed conf. R. 50. M. 1.

M. 8. Lit. \beth præfixæ (1) *Nominibus* & *Participiis*, ordinariè excludunt \beth *demonstrativum*, assumto ejusdem puncto appropriato, præced. M. 3. notato. Quamquam in 20. \beth simul retinetur. vid. W. (2) *Infinitivis Niphal* & *Hipbil*, excludunt \beth *charact.* in 41. locis.

B;

M. 9?

M. 9. Lit. **בְּכֵל** *præfixa infinitivis designant Latinorum Gerundia, habentque sua puncta propria, sigillatim modo indicata. ל̄ ante infin. monos. & dyssyl. penæutos Kametzatur. Tunc vero כ̄ notat dum, quando, cum formatque Gerundium in do. כ̄ postquam, juxta, quando, cum. ל̄ facit Gerund. in dum vel di. כ̄ potius, quam, ne.*

M. 10. Lit. **בְּכֵל** *componuntur etiam quandoque cum particulis expletivis seu syllabicis adjectionibus פִּי יָרִי & סוּ nec non sæpè cum particulis separab. R. 50.*

CAP. III.

De

NOMINE.

REG. XIX.

De

NOMINE, IN QVO NOT. OCTO.

M. 1.

Forma, cujus ratione nomen est vel nudum, solis constans Radicalibus: vel *Heemanticum* seu *auctum* literis servil. essentialibus. Vid. R. 15,

M. 2.

M. 2. *Qualitas*, cujus ratione *Nomen* est vel *Substantivum* vel *Adjectivum*, Quò etiam pertinent *Numeralia*, quæ sunt vel *Cardinalia* vel *Ordinalia*, vide W.

Not. (1) *Cardinalia* à 3. ad 10. sub terminatione *Masculina* sunt *Fœm.* & contra (2) à 3. ad 10. in plurali tot denarios significant, quot unitates denotat cujusque *singulare* &c. (3.) frequens usus est *Numeri Cardin.* pro *ordinali*.

M. 3. *Genus*, quod vel *Masc.* vel *Fem.* vel *Commune*; *Neutrum* plerumque per *Fem.* exprimitur. *cognoscitur* vero *genustum* è *significatione*; Sic *Mascul.* sunt *Nomina naturæ* & *officii Virilis*, *montum* & *similum*. *Fœm.* sunt *Nomina naturæ* & *officii muliebris*, *urbium* & *similium*, ut *membrorum Corporis*, præsertim *geminorum* (quamvis quædam etiam sint *gen. Comm.*) *Communia* sunt *nomina animalium* sub una *term.* utrumque *sexum* notantia: Tum è *terminatione*: Sic (α) *Fœm.* sunt in *genere desinentia* in *æ* vel *ivile*: in *specie* 31. alia, quamvis non habentia dictas *terminationes*, vid. W. (β) *Communia* sunt
B 4. tum

tum è terminatione Fæmin. tum Masculina. vid. W. (γ) *Masculina* sunt reliqua omnia.

M. 4. *Motio Nominis è Masc. in Fæmininum* fit addito ם punctis ob incrementum & accentum descendantem per R. 9. M. 2. *mutatis*. De mutatione illa punctorum agetur R. 46. *Gentilia & Numeralia* in ם moventur addito ם vel ם, dageffatâ ultimâ lit. ם Sic & nonnulla Substantiva moventur.

M. 5. *Comparatio non fit graduum terminationibus*, sed *periphrasi* (α) *Comparativus* per ם vel ם i. e. *præ* (β) *Superlativus* fit vel (1) per *positivi geminationem*: vel (2) per *particulam* ם valde, vel (3) per *constructionem cum alio nomine*, mediante ם (4) per *abstractum* &c.

M. 6. *Casus diversarum terminationum Hebræi non habent*, sed è *coherentia* aut *constructione*, aut *accentuum distinctione* sunt *dijudicandi*: Interdum tamen ם notat *Dativum*, rarius *Genit. possessoris*. ם notat *Accusativum* post *Verbum Activum*, sed *Nominativum* post *pass. & Neutrum*,

M. 7.

M. 8. *Declinatio* (s. flexio in Plur. vel Dualem) est vel *Masculinorum*, vel *Fæminorum*. (De mutandis tunc vocabulis agitur R. 46.) (a) *Masculina* in plur. desinunt in םי. (β) *Fem. & Commun.* in ות, abjectis ה vel ך servilibus unâ cum vocali præced. Ab ות fit plur. יות vel יות. Ab ית fit יות. Exceptis monosyllabis, quæ retinent terminationes ות & ית. (γ) *Dualis* tam *Masc.* quam *Fem. & Comm.* desinit in ים. & assumit tam in absoluto quàm in affixo statu formam & punctationem status affixi singularis. Conf. M. seq. 8. & R. 46. At constructus *Dualis* (de quo seq. M. 8.) assumit puncta constructi pluralis. Conf. R. 46. Singularia vid. ap. W.

Not. Duodecim pluralia terminantur more Chaldaico in ין. Alia 10. irregularia in י, 42. *Mascul.* in ות & 35. *Fæmin. ac Comm.* in ים. 47. simul in ים. & ות, quædam sunt singularia tantum, quædam pluralia tantum, quæ vid. ap. W.

M. 8. *Status*, qui triplex,

B's

(1) Ab:

(1) Absolutus, cum extra constructio-
nem cum alio, aut extra affixionem Nomen
ponitur.

(2) Constructus s. Regiminis, cum
Nomen regit post se aliud Nomen, quod
apud Latinos in Genitivo ponitur. (Ali-
quando etiam status hic occurrit in-
ter Adjectivum & Substantivum.)
Propter hunc statum mutatur $\bar{\eta}$ sing.
in η & Plural $\bar{\omega}$ ut & Dual. $\bar{\omega}$ in ω .

(3) Affixus, dum Nomini suffigitur in
fine vel (a) Pronomen inseparabile,
quod dicitur Affixum (b) litera parago-
gica, de qua Conf. R. 16.

Propter hunc statum in literis absoluti
nulla fit mutatio, nisi quod termin.
Plur. $\bar{\omega}$ & Dual. $\bar{\omega}$ abjiciantur
& $\bar{\eta}$ ex η fin. mutetur in η . Quomo-
do autem propter hos status etiam mu-
tentur puncta seu vocales,
docetur R. 46.

CAP.

CAP. IV.
De
PRONOMINE.

REG. XX.

De

PRONOMINIBUS SEPARATIS ET
AFFIXIS HORUMQUE VARIA-
TIONIBUS.

Pronomina sunt I. Personalia, & hæc
vel (1) Separata, quæ sequ. exhibentur
Schemate:

Singul.

per. 1. Comm.	אני Ego,
2. Masc.	אתה tu,
Fem.	את tu
3. Masc.	הוא ille,
Fem.	היא illa.

Plural.

Per. 1. Comm.	אנחנו Nos,
2. Masc.	אתם vos,
Fem.	אתן vos,
3. Masc.	הם illi,
Fem.	הן illæ,

Neutrum tertiæ personæ exprimitur
per Fem. aliq. per Masc.

Quomodo variant hæc Pronom. vid.
ap. W. (2)

(2) *Affixa, quæ in Nomine referunt Latinorum Pronomina Possessiva; In verbo & particulis eorundem personalia; fiuntque ex præcedd. Pronom. separatis, demtis plerumque eorum capitibus, & ך in ם mutato. Quomodo quidem Numero conveniant cum illo Nomine, cui sunt annexa; genere autem eum illare vel persona, quam affixa innuunt, ex seq. Schem. patebit.*

SCHEMA AFFIXORUM
& quidem

(a) *Affixorum Nominum Singularis Numeri.*

(1) *De persona una.*

Perf. 1. <i>Comm.</i>	ׁ	meus, a.
2. <i>Masc.</i>	ׂ	tuus, a.
<i>Fem.</i>	׃	tuus, a.
3. <i>Masc.</i>	ׄ	ejus, suus, a.
<i>Fem.</i>	ׅ	ejus, suus, a.

(1) *De personis pluribus.*

Perf. 1. <i>Comm.</i>	׆	Noster, a.
2. <i>Masc.</i>	ׇ	vester, a.
<i>Fem.</i>	׈	vester, a.
3. <i>Masc.</i>	׉	eorum, suus, a.
<i>Fem.</i>	׊	eorum, suus, a.

(β) *Affi-*

(β) *Affixorum Nominum Pluralis Num.*

(1.) *De persona una.*

Perf. 1. Comm:	יְ	Mei, æ,
2. Masc.	יְ	tui, æ.
Fem.	יְ	tui, æ.
3. Masc.	יְ	ejus, sui, æ.
Fem.	יְ	ejus, sui, æ.

(2) *De personis pluribus.*

Perf. 1. Comm.	יְ	Nostri, æ.
2. Masc.	יְ	vestri, æ.
Fem.	יְ	vestri, æ.
3. Masc.	יְ	eorum, sui, æ.
Fem.	יְ	earum, sui, æ.

Annot. 1. (a) Nominibus quibusdam certis pro י affigitur הַ. pro הַ, הַ, pro ם, ם, הַ, pro י, הַ. In quibus etiam pro הַ promiscuè adhibetur י mobile. Quibusdam utroq; modo fit affixio (β) In nonnullis pro י est הַ. pro י interdum הַ, interdum נ, pro הַ est הַ, pro י, כִּי, pro ם & הַ, מו, vel מו, pro י הַ & י הַ & י, & י ante aff. interdum excidit &c. vid W.

Annot. 2. Affixa gravia כִּי כִּן הַם הַן (reliqua dicuntur levia) requirunt ante se nomen (cui suffiguntur) in statu constructo, in utroqve numero,

De

De reliqua mutatione punctorum,
propter affixa vide R. 46.

II. Pronomina alia sunt partim De-
monstrativa לְ אֵלֶּיךָ vel cum הַ Parag. אֵלֶּיךָ
hi, illi, hæ, illæ: הִנֵּה hic, iste, הִנֵּה & הִנֵּה hæc
ista, הִנֵּה ille illa: partim Relativum אֲשֶׁר
qui, quæ quod, omnis generis, numeri
personæ & rei. Partim interrogativa מִי
quis? מַה vel מַה? quid? quod habet pa-
tach ante makkaph & Dag, Euph. &c.
vid *W.*

CAP. V.

De

VERBO REGULARI.

REG. XXI.

De

CONJUGATIONIBUS IN GENERE

Conjugationes sunt 4. singulæ habentes
formas Activam & Passivam
præter quartam, quæ Reciproca est. Cu-
juslibet Conjugationis formam & cha-
racteristicam innuit Præteritum ejus,
quod formatur à Præterito primæ Con-
jug. tanquam à communi Radice, per
certos characteres & punctationes.
Characterem verò & *Punctationem* in-
nuunt

nuunt ipsa Conjugationum *Nomina*,
quæ sequuntur, & ex antiquo Paradi-
gmate ^ל_י^ד retinentur.

	I.		II.
Act.	Pass.	Act.	Pass.
<i>Paal.</i>	<i>Niphal.</i>	<i>Piel.</i>	<i>Pual.</i>
<i>f. Kal.</i>			

	III.		IV.
Act.	Pass.	Reciproca.	
	<i>Hiphal, Hophal.</i>	<i>Hitpaet.</i>	

De quibus seorsim & pluribus R. 23. & seqq.
REG. XXII.

De

TEMPORIBUS IN GENERE.

Tempora sunt: *Præteritum, Futurum,*
Imperativus, Infinitivus, & Participium.
In quibus, notetur

M. 1. *Formatio*, quæ fit à Præterito
cujusque Conjug. (soleo hîc faciliorem
formandi rationem vivâ voce certisque
subsidiis ostendere, ita ut tribus lectio-
nibus Auditores non tantùm mutatio-
nis omnium punctorum rationes me-
moriâ tenere, sed easdem ex eadem
etiam una cum Paradigmate reddere
soleant) partim mutando puncta, prout
in

in Paradigmate ostenditur, (quod habet instar Regulæ) partim *praefigendæ* Characteristicam Temporis. Sunt autem Characteristicæ (1.) Imperativi & Infinitivi (excepto Kal, Piel, & Pual) ך (2.) Futuri literæ ך (3.) participii (excepto Kal & Niphal) est ך de quorum punctis confer Reg. 14.

Not. Litera Characteristica Temporis excludit Characteristicam Conjugationis, ejusque assumit punctum.

Hinc in Futuro, Imper. & Infin. Niphal prima Radic. sumit Dagesch forte, compensans exclusum ך Conjug. Characteristicam: Sed in *Hithpael* non tota Characteristica ך excluditur à Characteristica Temporis, sed tantum prima ejus litera ך.

M. 2. Flexio in Numeros, Genera & Personas fit eodem modo in omnibus Conjugg. & quidem

(1) In *præteritis* per literam Characteristicam, & *affirmativas* in quaque persona è Pronominibus Personalibus (Conf. R. 20.) decurtatas, excepta tertia plurali, cujus affirm. est ך.

(2) In

(2.) In *Imperativis* per characteristicam
luam & affirmativas יונה

(3.) In *Futuro* per characteristicas
פון & affirmativas easdem יונה

(4.) In *Participiis* secundū Declinationes
Nominum in utroq; Genere, præmissâ
characteristica, ם extra Kal & Niph.

M. 3. *Significatio* (1.) *Præteriti* inclu-
dit Imperfectum, Perf. & Plusqvamp.
interdum & Præsens. (2.) *Imperativi* est
affirmativa; negativa a. præcepta fiunt
per futurum cum particula prohiben-
di. (3.) *Futuri* includit sæpè Præsens &
Perfectum, imprimis si præcedat Perf.
Frequentissimè etiam Imperat. (4.) *In-*
finitivi sæpè exhibet Gerundia, cū præ-
fixas habet literas ככל Conf. R. 18.
M. 9. Sæpè explicatur ut præcedens aut
seqv. Verbū præteritum &c. Frequen-
ter etiam Nomina scit. (5.) *Participium* ם
Benoni exprimit Præsens Verbi &c.
Vid. W.

REG. XXIII,

De

CONJUG. I. ACT. KAL. I. PAAL.

M. 1. *Character* hujus est carere omni
characteristica, unde & Kal. s. levis di-
gitur,

G

M. 2.

M. 2. *Significatio* est vel Activa seu Transitiva, vel Neutralis.

M. 3. Specialiter (1.) in *Praterito* pro *patacb* tertiæ Rad. interdum est *Tfere* vel *Cholem*. Singularia vid. ap. W. (2.) In *Fut.* & *Imperat.* si 2. vel 3. Rad. sit gutt. aut Verbum sit Neutrum, pro *Cholem* ult. est *Patach*. Singul. vid. ap. W. (3.) *In-*
finitivus & *Particip. Præsens*, interdum sub 1. Rad. habent *Kamez*, Singularia vid. ap. W.

REG. XXIV.

De

CONJ. 1. PASSIVA NIPHAL.

M. 1. *Character* hujus est lit. 3.

M. 2. *Significat* ordinariè passionem ab alio.

M. 3. *Specialiter* 1. in *Praterito* interdum pro *patacb* est *cholem*, (2.) In *Fut.* (a) præformativa & pro *segol* retinet interdum *chirek*. (β) pro *Tfere* sub 2. Rad. frequenter est *patacb*. (3.) In *Infin.* pro *Tfere* sub 2. Rad. interdum est *cholem*. (4.) In *Particip.* pro *Kamez* rarius sub 2. R. est *Tfere* vel *Cholem*.

REG. 25

REG. XXV.

De

CONJ. 2. ACT. PIEL.

M. 1. *Character* ejus est Dageschf. in 2. Rad.

M. 2. *Significatio* plerumque est intensiva & frequentativa.

M. 3. *Specialiter* 1. in *Præt. & Imp. (α)* pro *Isere* est *Patach*. (β) Tria pro *Isere* *Præt.* habent *Segol*. (γ) Quædam ejiciunt *dagesch* charact. compensando illud per *Gholems*. (δ) quædam pro illo *dagesch* unam vel alteram Radicis literam geminant; tertiâ Rad. tunc omiffâ. 2. In *Infin.* interdum redit *Præteriti* forma.

3. In *Particip.* in *□* contrahitur etiam in *□*.

REG. XXVI.

De

CONJ. 2. PASS. PŪAL.

M. 1. *Character* idem qui in *Piel*.

M. 2. *Significatio* Passiva ab alio agente dependens.

M. 3. *Specialiter* in *Præterito* pro *Kybutz* sæpè est *Kametz*. *Ch atuph*, pro *Patach* *Kametz*, interdum quoque hic loco *dagesch* geminantur literæ.

C 2

REG.

REG. XXVII

De

CONJ. 3. HIPHIL & 4. HOPHAL.

M. 1. *Character* utriusque est ך.

M. 2. *Significatio* Hiphil plerumque est translativa actionis vel permissiva &c,

M. 3. *Specialiter* in Hiphil (1) secunda Rad. pro ordinario *Chirek* saepe habet *Tfere*, interdum *patach* sub & ante gutt. Nisi quod (α) Tertia pers, *prateriti* & *particip.* desinant tantum in *Chirek* (β) *Fut.* praefixo ך convers. (vel לך) perpetuo habeat *Tfere* (γ) *Inf.* quoque ordinarie *Tfere* (2) lit. ך a *chirek* saepe excidit. (3) Accentus ad afform, ך ך & ך non descendit. Exc. *particip.* (4) praeform. quævis, extra praeteritū, habent *patach*. Conf. R. 14. Singularia vid. ap. W.

REG. XXVIII.

De

CONJ. 4. HITHPAEL.

M. 1. *Characteres* sunt ך ך & *dagesch* f. in 2. Rad.

M. 2. *significatio* est reciproca, interdum frequentativa.

M. 3

M. 3. *Specialiter* (1.) litera ה in תת
 transponitur, quando verbum incipit
 à ט, ז, ש, mutato insuper ה in ט post
 (2.) ה ex תת ante ט, ז, ש excidit, ita ut
 compensetur per Dag. f. (3) pro *Tere*
 passim hic venit *patacb.* Singularia vid.
 ap. W.

CAP. VI.

De

ANOMALIIS VOCUM IRREGULARIUM,

Oblit. 1. Guttur. 2. Quiesc. 3. Defectivas.

REG. XXIX.

De

ANOM. GUTTURALIUM, INRE- CIPIENDO SCHVA MOBILI.

Litteræ Gutturales עתתת respuunt (:)

simplex: & quidem (1.) Schva mobilino-
 tandæ

M. 1. Ante literam vocali affectam,
 sumunt (*pro illo (:): mob. simplici,*) Schva
 aliquod compositum, quod sibi confor-
 mat (*quoad primum compositionis*
punctum, quod est vel- vel- vel- chatuph)
 accedens ab initio Schva mobile sub

C 3

præ.

præfixalitera servil. extraessentiali, & qvidem.

(1.) - ordinariè & communiter (scil. nulla specialiori conditione vel Regula aliud poscente)

(2.) - (a) sub 1. Rad. N in Imp. & In fin. Kal. (β) sub ה & ח prima Rad. Verborum הַיָּה & חַיָּה. (γ) in 14. Nominibus ab N Rad. & 5, ab ו inchoantibus, quæ vid. ap. W.

(3.) - analogum scilicet cognate vocali qd̄ quo (:) simpl. mobile ortum. Quo pertinent etiam Nomina quædam subgutt. pro (:) mob. simpl. habentia =

Exc. quædam hic - & simul sumunt.

M. 2. Ante Schva quiescens sub lit. non gutturali sumunt gutt. Patach pro eodem Schva (in Chirek aliàs per R. 3. mutando.)

Not. (a) Rariùs pro Patach sumitur segol, imprimis si illud Schva sit è Tserè vel segol oriundum. (β) In Imper. Kal ante ו & ו item in 10. vocibus, Chirek analogum hic pro Patach sub. gutt. retinetur.

REG.,

REG XXX.

De

ANOM. LIT. GUTTURALIUM, IN
 RECIPIENDO SCHVA QUIE-
 SCENTE

Litera gutt. עחה respuunt (:) sim-
 plex, & quidem (2). Schva quiescente no-
 tande

M. 1. Post vocalem parvam - vel ׀ vel
 -chatubh (ex quibus Schvajim composita
 sunt) sumunt (pro illo simplici (:)) quiesc.
 tale compositum Schva, quod confor-
 me sit isti vocali parvæ præcedenti, sc:
 -præcedende (-, ׀) præced. ׀, ׀ præced.
 chatuph.

M. 2. post (:)) mobile vel chirek par-
 vum (è Schva oriundum) sumunt (con-
 formando sibi, prout præced. R. 29. dictum,
 præcedens (:)) vel Chirek)

(1) ׀ in Fut. Kal (scil. 1. Rad. existente
 ׀ vel 2. Rad. patach aut segol notatâ) &
 præterito Hiphil, sine ׀ conversivo
 Conf. seq. n. 2. lit. y.

Not. Circa utrumque Reg. bujus mem-
 brum, quod (α) seqq. 5. verba אָמַר, אָמַר
 אָמַר, אָמַר, אָמַר in Fut. Kal. illud pro (:)
 simplici assumtum, cum præcedente (׀) si ve sit

sub ^N ex formatione propria vel lege Paradi-
 gmatidis, juxta 1. membrum; sive ex con-
 formatione juxta hoc (M. 2.) contrabant in
 cholem, primâ ipsorum Rad. ^N (in prima
 persona, rarius in reliquis) elisâ, & 2.
 Rad. ^T sere vel parach affectâ. (β) In his
 tribus ^ה_ה ^ה_ה ^ה_ה 1. Rad. ^N in Fut. Kal
 modò servat suum, modò quiescit in
 cholem, secundâ radicali itidem (..) vel
 (-) notatâ.

(2.)-: (α) Si in Fut. Kal. 1. Radicalis sit
^ה, ^ה, ^ע & 2. Rad. cholem notatâ, nec
 non primâ existente ^ע & ultimâ ^ה (β)
 In Præt. & Part. Niphal. plerumque. (γ)
 In Præt. Hiph. cum ^ו convers. ante ^ה
 servile Præteriti. (δ) In Imp. & Infin.
 Kal pro illo (:) quiesc. modo .. modo ^א.
 (ε) In Nominibus & Particulis perpe-
 tuo -, ubi & conformatio fit sub præ-
 ced. litera Radicali in patach.

Exceptio. Retinetur Schva simplex
 sub Guttur.

1. Semper sub 3. R. ^ע_ה ante ^ה & ^נ affirm.
 Præteriti & ^ה_ה Fut. ac Imperativi.

2. Semper sub 1. Rad. Gutt. ante ^ו adeoq;
 semper in verbis ^ה_ה & ^ה_ה post præfixa
 in Kal. & Niphal.

3. In

3. *Interdum sub 1. vel 2. Rad. gutturali, non sequente gutturali; nihilominus tamen priori Schva vel Chirek (per conformationem, Regul. præced. dictam) in debitum compositionis punctum transeunte, tam in Verbis quàm Nominibus. Sic interdum etiam post particulam ו in Infinitivo in ה. terminato.*

REG. XXXI.

De

ANOM. Lit. אהוי QVATENUS VEL ALTERNANT, VEL ELIDUNTUR, VEL QUIESCUNT, IMITANTIBUS ID IPUM ALIIS RARIUS LITERIS.

M. i. Literæ אהוי tam mobiles quàm quiescentes frequentissimè pro se invicem alternant certis in locis, quæ vid. ap. W. quopactò ipsorum anomalie transformâ, quam significatione sæpe confunduntur seu permixtae sunt, e. c. א pro ה in אהוי pro הוי, ה pro א in אהוי & c. Quam alternationem אהוי imitantur alicquædam literæ certis in vocibus, sensus tamen semper vel eodem vel magis emphatico (nunquam vitioso) vid. W. p. 122.

123. Ubi etiam huc refert *transpositionem certarum literarum in certis vocibus, quæ posterior sæpe legenda est ante priorem &c. item permutationem vocum honestiorum cum obscenioribus visis,*

M. 2. Literæ װינא sæpe eliduntur seu abjectæ sunt, præsertim quiescentes, rarius mobiles, e. c. ם fin. in voce ךּׁׁׁׁׁ Hagg. 1. *Quam elisionem quoque imitantur aliæ literæ, item illæ voces, quæ certis in locis solis vocalibus & Accentibus in Textu S. scribuntur, literis ad marginem notatis.*

M. 3. Literæ נ & , interdum vocalem suam rejiciunt ad præcedentem literam Schvatham, ut ipsæ quiescant. vid. W.

REG. XXXII

De

ANOM. 3. RADIC. N.

M. 1. Cum 3. Rad. est N. tunc 2. R. ubique (excepto Infin. Kal & Püal) pro patach & cholem sumit Kamez, in quæ 3. Rad. N quiescit.

M. 2. Kamez illud (pro {-} vel assumptum) in Kal quidem ante ן & ן præteri.

teriti etiam manet, sed in reliquis Con-
jugationibus mutatur in Tſere.

Not. Si ipsa Radix pro patach habue-
rit Tſere (juxta R. 23. M. 3. a) retinetur
hic illud ante וּ Præter. tertiâ sc. Kal. ex-
istente נ.

M. 3. Ante הָ Fut. & Imp. 3. Rad. נ
quiescit in Segol.

M. 4. Participiorum terminatio fœem.
הָ hîc contrahitur in הָ vel הָ.

Annot. Quædam hic specialem, præter
ordinariam, habent Anomoliam, assumptâ
plerumque formâ 3. Rad. הָ & mutato sæpe
נ in הָ, quæ vid. ap. W.

REG. XXXIII.

De

ANOM. 3. RAD. הָ.

NON CRESCENTIS A FINE.

Tertia Rad. הָ (voce à fine non cre-
scente) definit

(1.) in omni Præterito in הָ (cujusvis
Conjug.)

(2.) in omni Futuro in הָ.

(3.) in omni Imperat. in הָ.

(4.) in omni infinitivo in הָ, interdum
י vel הָ.

(5.) in

(5.) in omni *Particip. Pres.* in η .
(6.) in *Participio Paul.* in η quod etiam
voce crescente manet.

Singularia quaedam ad hos numeros
vid. ap. W.

Annot. 1. In omni Futuro hujus ano-
malia ob η convers. vel ob η ne, plerumq;
fit Apocope 3. Rad. η & quidem.

(a) vel nuda abiectione η & ac-
centu ad prim. Kal. retracto, quoties sc.
1. vel 2. Rad. regulariter habuerit da-
gesch forte, ut in Niph. Piel & Hithpaël.

(b) vel retractione simul η ad pri-
mam Rad. & accentus ad præform. ser-
vilem, in Kal. & Hiphil, ubi tunc

(1.) Futuri Kal præformativæ (a) è
regulari sua punctatione chirek suum
retinent, interdum Tserè pro illo as-
sumunt. Exc. in verbis η η η fa-
ctâ Apocope præformativæ pro chirek re-
cipiunt suum (:) simplex & retractum se-
gol mutatur in chirek obseqv. analogam.
lit. ut η pro η (b) At ex irregu-
lari præformativarum punctatione per
vel- (ob seqv. gutt. per R. 30.) utraqve
tam præformativæ, quam I. Rad. in tali
Apocope semper accipit Patach.

(2) Fu

(2) Futuri Hiphil præformativæ loco ordinarii sui Patach habent Segol.

(γ) vel retracti mutatione in Schva, in Kal & Hiphil, cū 2. Rad. est בִּרְטַפְּקָהּ quod imitatur in Kal וּרְטַפְּקָהּ

(δ) Apocope illa interdum negligitur.

(ε) interdum etiam sine ו converf. & לִּי fit Apocope & retractio e. c. יְהִי

Annot. 2. In Imperat. Piel, Hiph. & Hitp. 3. R. ה cum præced. Tere interdum abjicitur.

Singularia circa utramque Annotat, vid. ap. W.

REG. XXXIV.

De

ANOM. 3. RAD. ה.

CRESCENTIS A FINE.

Tertia Radicalis ה (voce à fine crescente,

M. 1. Abjicitur cum puncto præcedaneo,

(α) ante affirm. verborum ו & ו inſ que Fæm. & plurali Participiorum & Nominum.

(β) ante quæcunqve ſuffixum (ſeu pronom. ſ. parag.)

Exc.

Exc. Litera ך̄ hoc modo abjicienda inserendum mutatur in cognatam ך̄ mobilē.

Sed à Rad. ך̄׃ in præter. Hitzb. duplicatur ך̄ mutato tunc priori ך̄ in ך̄ & posteriori anomalam suam servante.

M. 2. Mutatur (י) in ך̄ præcedente (:) in omni Conjugatione ante ך̄ fam. præteriti.

Exc. (a) Pro ך̄׃. R. in ך̄ mutanda rarius assumitur ך̄

(β) certa verba ך̄׃. R. ante ך̄ fam. abjiciunt, & ך̄ fam. in ך̄ mutant, retrocedente Kamez.

(2) in ך̄, nimirum ante ך̄ & ך̄ præteriti & ante ך̄׃ Fut. & Imperativi: quod ך̄ tunc quiescit

(a) in Præter. Kalin Chirek, in reliquis Præter. in (..) quandoque etiam in Chirek.

(β) In Fut. & Imp. cujusque Conjug. in Segol.

Sed ך̄ illud pro ך̄ assumptum, saepe in Præter. & Fut. excidere solet.

Annot. (1) Quatuor verba in ך̄ cum mappik desinentia analogice formantur; ultimam tamen Futur. formant in ך̄׃.

Hæc

Hec tria, כָּתָה, לָתָה, נָתָה sequuntur hanc;
non a. media geminata anomaliam R. 4ta
de quorum Apocope vid. W. R. 33. p. 144.

(2) In Nominibus tertia Rad. ך ob preced.
chirek mutatur in ך, quiescens, Conf. W.

REG. XXXV.

De

ANOM. ך SERVILIS, ALIQUANDO
IN MUTATÆ.

(a) In Verbis ך servilis afform. gen.
Fœminini, interum mutatur in ך ad
formam Chaldaicam.

(β) In certis Nominibus ך in situ
aboluto mutatur in ך.

REG. XXXVI.

De

ANOM. 2. RAD. ך
IN RECIPIENDA VOCALI.

Secunda Rad. ך in omnibus Conjugg.
ubique cum puncto suo quocunque ab-
jicitur, unde

M. 1. In Kal. prima Rad. (a) in *Præt.*
& *Particip. Præs.* assumit Kametz, quod
ante ך & ך præteriti transit in Patach.
Aliquando post ך illud præteriti inter-
feri-

leritur NEpenth. (β) In Fut. & reliquis
sumit ך (interdum ך)

Annot. ad hoc M. 1. (1) In præt. duo
pro Kametz habent ך duo autem Tserē,
duo item Patach. (2) in Fut. Imp. & inf.
interdum est Kübbuz pro ך. (3) in Part.
sapè est (״) pro (״)

M. 2. In Nipabl prima Rad. ubique
assumit Sed ante ך & ך præt. pro illo
ך post prim. Rad. assumitur ך tertiâ Ra-
dicali ך affectâ. *Pauca singularia vid.*
ap. W.

M. 3. In Hipbil prima Radicalis (1) as-
sumit ך Sed ante ך & ך Fut. Imp & Inf. ך
transit in (״) (2) interdum ubique
pro ך, assumitur (״) (3) Ante ך & ך
præt. tertia Rad. accipit ך, primâ (״)
vel ך affectâ, *Interdum 1. Rad. regula-
re sumit Patach, tertiâ Rad. suum ך dimittit*
teate..

Not. ad hoc M. 3. In præt. Hipbil in-
terdum, semper autem in Imp. rarius in
Inf præformativa servilis ך certorum
verborum per apharesin perit. Singu-
laria did. ap. W.

ANNO-

ANNOTATIONES

ad præcedd. 3. Membra

I. In Kal, Niphal & Hiphil præformativæ accipiunt (-) ad compensationem excidentis & secundæ Rad.

Exc. (1) (a) In Prat. & Part. Hiph. præform. habent (..)

(β) In Fui Imp. & inf. Niphal retinent Chirek.

(2) (a) Hæ servilium vocales longæ interdum resolvuntur iterum in analogas breves seq. dag.

(β) Pro vocalibus istis longis redit regulare servilium literarum Schva, & sub guttur. ¶ ordinariè (..) rarissimè (..) ob accentum descendantem per R. 9. M. 2. Scilicet (1) ante ¶ & ¶ Prat. (2) in motione Participiorum. (3) Sic & aliàs ob Acc. descendantem ad affixa sive pronom. sive lit. parag. ¶

II. In Kal, Niph. & Hiph. Accentus non descendit ad afform. ¶ & ¶ ut & ¶ parag.

Exc. Descendit (a) ad ¶ parag. vel se præfigitur & conderf. Prat. Conf. R. 10. M. 3.

(β) in Imp. Kal quædam cum ¶ parag.

D

(unt)

sunt modo milel, modò milra. (γ) ad ין.
Fam. Particip.

III. Pro ין; Fut. & Hiph. sæpe est ין.

IV. Cum 2. Rad. 1 post se habet 3.
Rad נ, ut in נין, tunc Anomalia insti-
tuitur ad legem 2. Rad. 1, *Vide tamen*
Except. ap. W.

V. Quorum 3. Rad. est ין eorum 2.
Rad. 1 regularis manet, ין verò servat
suam Anomalam. *Quod imitantur*
nonnulla, quamvis non habeant 3. Rad. ין.
e. c. ין

M. 4. In *Hophal* vocalis abjecti 1 re-
cedit ad 1. Rad. & præformativæ ubiq;
assumunt 1, cetera sunt Analoga. Singu-
laria vid. ap. W.

M. 5. In *Piel*, *Pual* & *Hithpael* prima
Rad. ubiqve assumit 1 & ult. Rad. ge-
minatur, assumtâ vocali abjecti 1; Re-
liqua sunt Analoga.

Not (1) Duo hic specialiter commu-
tant literas.

(2) Quatuor in bis Conjugg. 2. Rad. 1
mutant in 1 dagesatum, servatâ in reli-
quo Analogiâ.

(3) Sex verba hic abjectâ 2. Rad. loco 1
vel Dag. Characteristici geminant 1. & 3.
Rad. REG,

'REG. XXXVII.'

DE ANOM. I. RAD. '

Prima Rad. 'Schvâ quiesc. notanda

M.1. *Abjicitur & compenlatur per Dag. in 12. verbis, que vid. ap. W.*

M.2. Modò elisa, modò retenta *quiescit* in Tserè, rariùs in Chirek, in 21. verbis, quorum Futurum Kal pro ordinario Cholem habet Patach, interdum Tserè, pariterqve si 3. Rad. est N. Rariùs q̄ manet. Vid. W.

M.3. *Quiescit*, modò elisa modò retenta, in Chirek, in Fut. Kal. 13. verborum, secundâ Rad. itidem Patach pro affectâ.

M.4. Aliàs 'mutatur communiter & ordinariè in ו (i.) in Præt. & Part. *Nipbal.* (nisi quod ter pro eo sit ו) (2.) in *Hipbil.* Sed (3.) in *Hopbal.* 'mutatur in ו. Speciali Anomalia hanc formam in Futurum Kalimitatur Verbum וכל. Vide singulãria ap. W.

Annot. (1.) *In Imper. Kal וי.* Kad. abjicitur, secundâ Rad. Tserè (etiam cum 3. Rad. est N) interdum Patach affectâ, in 8. verbis, que vide ap. W.

(2.) *In Inf. Kal. I. Rad. 'abjicitur, as-*

D2

sumto

sumto à fineⁿ parag. præcedente gemitivo Segol vel patach vicario, ut fiat forma nominis verbalis, in 8. verbis, quæ vid. ap. W. *Quædam tamen ex illis quoq; regularia reperiuntur.*

3. In Fut. Imp. & inf. Hiph. mutatur
1. Rad in ^l mobile. *Quod imitantur 4. verba in Hitbpael.*

(4) Pauca Analogiam fervant.

REG XXXVIII.

DE ANOM. I. RAD. DEFECTIVÆ

Prima Rad ² Schvâ quiescente notanda. precedente litera lervili essentiali, abjicitur, & compensatur per Dagesch f.

Not. (a) *Singularia hic sunt in Fut Kal* $\int\text{N} \text{ à } \int\text{N}$ *quod in Fut. Kal semper. habet Tser. pro ^l Galia, quæ vid. ap. W.*

(b) *in Hophal præform. serviles hic pro Cabtupb plerumq; habent Kübbuz.*

Except (1) ² illud Schvatum ante litteram gutt. & ante ^l manet; in Niphal tamen ne ante gutturalem quidem manet, ne duo ² concurrant. (2) Manet illud etiam in aliis paucis. (3) Interdum compensatio non fit per Dagesch sed per long. vocalem.

Annot.

Annot. (1) In Imperat Kal י. Rad. ך
Schvâ mobili notanda in ii. verbis (quæ
vid. ap. W.) abjicitur, secundâ Radic.
Tfere, rarius Patach vel Cholem affe-
ctâ ; quædam tamen ex illis regulariter
quoque occurrunt.

(2) In Inf. Kal, י. Rad. ך in 6. verbis
abjicitur, assumpto ad finem ך parag.
cum gemino vel - vicario, & quidem
præmissis ordinariè literis servil. בכלם :
ex quibus tamen plurima etiam regulariter
formantur. In fin. נַתַּן à תַּתַּן denuo per
specialem Anomaliam contrahitur in תַּתַּן
& cum ך par. תַּתַּן &c. vid. W.

(3) Anomaliam י. Rad. ך imitatur י. Rad.
ל in לַקַּח in seqq. temp. (in reliquis
est regulare) אַקַּח, קַחַת, קַח. Aliquando
tamen Imper. & In fin. etiam regulariter
leguntur.

REG. XXXIX.

ANOM. 3. RAD. ך DEFECTIVÆ.

Tertia Rad. ך Schvâ quiesc. notanda
(1) ante ך servile perpetuò, (2) Ante ך
in certis vocibus. ut: תַּתַּן &c. abjicitur
& compensatur (exceptis duobus vid.
W.) per dageſch f.

D; REG.

REG. XL

DE ANOM. Lit. ך SCHVATÆ.
 ך radicale Schvatum ante ך, & ך fer-
 vile Schvatum ante primas Radicales
 ך ך & interdum ante ך, abjicitur &
 compensatur per Dag. f. *pauca singul,*
vid. ap. W.

REG. XLI

DE ANOM, MEDIÆ RAD. GEMI-
 NATÆ, DEFECTIVÆ IN
 CONJ. i. & 3.

Media radicalis geminata in Kal, in
 pbal, Hipbil & Hophal.

M. 1. abjicitur, & punctum ejus ad 1.
 Rad, cujus punctum perit, rejicitur.
 Cum v. hoc pacto Schva est rejiciendū
 ad 1. Rad. tunc ejus loco vocalis perfe-
 cta eò rejicitur, è qua Schva ortum est.

Annot. (1) In Niphal pro Tsere (vel in
 de orto Schva) ad 1. Rad. rejiciendo, venit
 Patach; aliquando Cholem. Rarius Tse-
 re servatur.

(2.) In toto Hipbil pro ך vel (-) (rejiciens
 dis) venit bic altera Conjugationis bujus
 terminatio Tsere, interdum (-)

M. 2. Voce â fine crescente, compens-
 satur abjectio mediæ radicalis per Da-
 gesch

gesch in 3. Rad., vocali longa rejecta si-
mul ob Dagesch (per R. 7. M. 2.) in bre-
vem mutatâ, si amittat accentum; re-
tenta vero, si accentum retineat.

M. 3. Ante $\bar{\text{ר}}$ & $\bar{\text{ז}}$ præteritorum *inter-*
feritur (ad *sustinendum accentum*) sed
ante $\bar{\text{ז}}$ Fut- & Imp. *interferitur*.

M. 4. *Accentus* in hac Anom. ad af-
form $\bar{\text{ר}}$ & $\bar{\text{ז}}$ non descendit (uti in
Anom. 2. Rad.)

Exc. Particip. in quibus propterea (-)
in (-) & (-.) in Cbirek corripuntur & a-
lia pauca ob convers. Præt. &c.

M. 5. *præformativæ serviles* in dictis
Conjugg. 1. & 3. (eodem modo quo in
2. Rad.) sumunt

(1) $\bar{\text{ר}}$, nisi quod in Præt. & Partic. *Hi-*
pbil habeant *Tsere*, & in toto *Hopbal*,
pro quo etiam *Kübbuz* seq. dag. In *Nipb*
verò Fut. Imp. & Inf. *præformativæ* re-
sument punctum verbi regularis.

Exc. (α) In Futur. Nipbal si I. Rad. sit
gutt. præformativæ ad compens. exclus.
Dagesch sumunt Tsere: quod nonnulla
alia imitantur.

(β) *In Præt. & Partic. Niphal ante I. R.*
etiam præform. (que ceteroqui habe-

ret -) aliquando Chirek analogum re-
tinet.

(2) Quandoque in Hiphil (-) præfor-
mativarum resolvitur in (-) sequ. Da-
gesch.

(3) Recipiunt præformativæ suum
Schva (*servilium punctum propriū R. 14.*)
ante ׀ & ׀ præt. & ante ׀ Fut. & Imp.
nec non in motione & flexione Partici-
piorum.

Except. general. ad hanc Reg. *Regu-
larem formam retinent* (1) Participium
utrumque Kal. (2) Certa quædam ver-
ba & tempora, præsertim in tertiis per-
sonis Præt. Kal.

Annotationes generales. (1) *de speciali*
quorundam anomalia. (2) *De mutatione*
med. Rad. in (3) *De med. Rad. gemin.*
confundente sæpius formam cum anoma-
lia 3. Rad ׀. & 2. Rad. ׀ in certis verbis,
vid. ap. W.

REG. XLII.

DE ANOM. MEDIÆ KAD. GEM. DE
FECTIVÆ IN CONJ. 2. & 4.

Media Rad. gem. in *Piel*, *Pual* & *Hith-*
pael communiter planè analogæ est, nisi
quod pro *Dagesch* charact. prima Rad.
vel

vel (1) iterato post mediam Rad. inter-
feratur, vel (2) assumat ad compensa-
tionem exclusi Dagesch. *Singularia*
quædam vid. ap. W.

REG. XLIII

DE ANOM. VERBORUM CON-
FUNDENTIUM FORMAS.

Confunduntur sæpè (s. componun-
tur) formæ (1) in verbis diversarum
Radicum, singularis emphaseos gratiâ,
(2) Diversarum Conjugationum aut
temporum. *Loca & singularia vide*
ap. W.

CAP. VII.

DE VOCALIUM MU-
TATIONE

Hæc fit vel (1) ob concursum Schvajim,
de quaiam R. 3. actum (2) ob Dag.
forte R. 7. (3) ob Accentus positum, trans-
lationem & ablationem R. 10. (4) oblit-
gutturales. R. 29. 30. item R. 7. (5) ob lit-
והח R. 32. seqq. (6) Restat mutatio vo-
calium tum in Nomine ob regimen aut in-
crementum fin. ad quod communiter acc.
descendit, tum in Verbo & Particulis, de quæ
in seqq.

D 5

REG.

vicariæ breves sunt immutabiles sc. in (:), uti sunt quæ includunt

(α) Literam quiescentem, seu explicitè seu implicitè.

(β) compenſitionem Dagesch in seq. gutt. vel ך

(γ) defectum mediæ radicalis geminatae.

(δ) quæ post se habent Dag. forte.

REG XLVI.

DE NECESSARIA Vocal. MUTATIONE IN NOMINE.

In Nomine ob incrementum finale (*flexionem Nominis in numerum utrumque & affixionem*) aut regimen, mutantur vocales puræ & quidem

M. I. - (1) -penult. ubique in (:) quod *ſpecialim imitantur quædam impurae.*

Exc. (α) Manet pen. ante ם absol. plur. ex ך

(β) sub 2. Rad. trisyllaborum dagesata

(γ) sub ם hæmantico vocis è med. Rad. gem. (ε) in paucis aliis vid. W.

Not. Forma Nom. ם ubiq; contrahitur in ם

(2.) ult. & monosyllaborum (α) in constructo ſing. in - Exc. pauc. (β) in conſtr.

REG. XLIV.

DE EUPHONICA Vocal, MUTATIONE.

Euphoniæ gratia, ob soni affinitatem vel cognationem Vocalium, sæpè alternant

- (a) pro^o ע vicissim, item pro^o ע ..
 (β) .. pro-ע vicissim, imprimis sub ע ante gutt. ער. Esc, item pro^o (γ) י. pro .. ע vicissim (δ) י pro י ע vicissim, item י pro Cateph- Kametz, rariùs pro^o Cbatuph.
 (ε) י pro ע vicissim, plerumque (seq. dag. Euph. (ζ) semper-pro .. ע - Cbatuph sub ע ante gutt. עחה ult. syll. (ע sub^o N penult. lit.) item ante ר Exc. לחם, אלה. Esc.
 Aliquando-proCbir, - ע .. in aff. יי, (η) .. pro - ante Guttur. Kametzatas ע Cbateph- Kametzatas, interdum ע aliàs; item proCbir. ע .. (θ) Cbir. parv. pro(-) præcipuè in 2. personis præteritorum.
 (ι) idem pro^o imprimis seq. י (κ) Cbat. proCbir. parvo ע י (λ): pro^o ult. ante ult. literas כרטכפקט (μ) .. vel .. pro: simpl. sub non guttur. (ν) .. pro ..

REG. XLV.

DE VOCALIBUS IMMUTABILIB⁹:

Vocales impuræ tam longæ, quam vica-

constr. plur. in (:) Exc. pauc. ante & Ec.
 (λ) in reliquo statu (absoluto pl. & affixo
 utriusque num.) manet; Exc. hoc ra-
 rius in (:) mut. & sub i. Rad. med gem. ob
 increm. resolvitur in (-) seq dag. Quod imi-
 tantur non nulla alia רַבִּי Ec. vid. ap W.
 (δ) Specialiter רַבִּי רַבִּי רַבִּי in singulari
 constructo & aff. assumunt terminatio-
 nem רַבִּי manente quidem רַבִּי in affixo sed in
 constr. transeunte in רַבִּי in plur. autem
 dispares habent formas, vid W. ubi & alia
 singularia.

(3) רַבִּי fin fæm. mutatur in constr. sing.
 in רַבִּי cum aff. sing. in רַבִּי in plur. in רַבִּי

Not. (1) Voces quedam patiuntur Syn-
 copen terminat רַבִּי in רַבִּי mutande. (2)
 Nom. & Particip. desinentia simul in רַבִּי &
 רַבִּי vel רַבִּי in constr. sing. pro ordinario
 רַבִּי ex רַבִּי retinent רַבִּי vel רַבִּי & in affixo
 singulari hinc quoque formam puncta-
 tionis sortiuntur. conf. R. 3. M. 1. In omni
 plur. coincidunt formæ ex רַבִּי & רַבִּי . Quod
 imitantur alia quedam. (3) Singularia
 vid. ap W.

Annot. Ante רַבִּי loc. & parag. manet רַבִּי
 ult. & pen. De רַבִּי & רַבִּי parag. vid. W.

M. 2, (-) (1) ultimum & monosyll. u-
 bique

biqve manet, impresso sequenti literæ
Dag. quoties vox à fine crescit; Si ve-
rò seq. litera fit indageffabilis fit com-
pensatio per $\bar{\text{Q}}$ *Quod imit.* $\bar{\text{Q}}$ &c.

Not. *In paucis (-) in Chir parv. seq. dag.*
Ast - furtivum bis non accensetur, sed ab-
jicitur; nisi sit in locum vocalis longæ re-
jectum: tunc enim longa voc. pro eo redit.

(3) $\bar{\text{Q}}$ contrahitur ubiqve in $\bar{\text{Q}}$ sed
ante $\bar{\text{Q}}$ loc. parag. Chirek sub $\bar{\text{Q}}$ in Schva
mutatur.

M. 3. (**) quodvis (1) in constr. sing.
manet, nisi quod (a) post $\bar{\text{Q}}$ mut. ** in -
quod imitantur quædam etiam non præ-
cedente $\bar{\text{Q}}$, quædam verò excipiuntur. (β)
ante $\bar{\text{Q}}$ mut. ** in (:) Quædam exci-
piuntur.

(1) In reliquo statu mutatur in (:); se-
quente autem alio immediatè (:); mut.
in $\bar{\text{Q}}$

Exc. manet ** quodvis in reliquo sta-
tu (a) post (:) mob. vel $\bar{\text{Q}}$ vel - , variante
saltem interdum constr. plur. (a) ante
 $\bar{\text{Q}}$ ex $\bar{\text{Q}}$ &c. Singularia vid. ap. W.

(2) ** monosyll. voce à fine crescen-
te, si fit è Rad. med. gem. mutatur in $\bar{\text{Q}}$
Chirek seq. Dag. f. *Quod imitantur for-*

118

Not. Ante ¶ parag^o vel loc. vel vicarium penult. ordinariè manet; at ult. hic in (:) mutatur, vid. W.

M. 5. In forma (i) vel vicaria (-i) ubi ultimum (per preced. membrum) mutatur in Schva, ibi Cholem in^r chatuph; ubi verò ult. in^r mutatur (per preced. membrum sc. in absoluto plur. & affixo plurali) ibi i transit in Schva; manente autem Segol (inconst. sing) manet etiam i. Manet quoque i ante ¶ loc. & parag. propter acc. in penult. retentum per. R. 9. M. 2. exc. 2. Quod imitantur quaedam singularia, accentu etiam à Cholem descendente.

Annot. Aliquando i & transponuntur, ita tamen ut i transponendum prius in (:) mutetur. Singularia vid. W.

M. 6. i(a) manet invariatum; at i ult. & monosyll. Radicis med. gem. voce à fine crescente mut. in^r seq. dag. f. quod imitantur nonnulla non geminata Radicis. i ordinariè manet, interdum pro eo alternat^r seq. Dag. vel sine illo.

(B) quaedam speciali anomalia in^r mutant, vel etiam i mobile faciunt è quiescente, aut resolvunt i in^r chatuph seq. Dag. vel sine eo vid. W. M. 7.

ma bisyllaba, item שׁוֹן וְשׁוֹן. At è Rad
non gem. med. manet. Quò perti-
nent רַע, רַע

Exc. Singularia quædam variantia.
וְשׁוֹן בְּן וְשׁוֹן.

Annot. Ante הַ parag. & loc. manet ..
quodvis.

M. 4. (1.) tam ult. quàm penulti-
mum (& vicaria pro eo - & ..) Job quod-
vis nominis incrementum à fine mutas-
tur in (:) nisi quod in absoluto plurali
& cum affixis Nominum plur. nume-
ri^o ult. (vel ejus vicarium & :) mute-
tur in ך. Sic & in forma הַ vel הַ, mu-
tata terminatione הַ in plur. abs. in הַ,
vel - penultimum pro ult. habetur, adeo-
que in dicto plurali abs. & cum aff. pl. in-
mutatur. Excepta & Singularia vid. ap.
Wasm. inter quæ etiam הַהַ Dux, quod
suum ante aff. servat & alibi in - mu-
tat.

(2.) הַ fin. in constr. sing. in הַ in re-
liquo statu abjicitur, & vocalis antea
penult. jam censetur pro ult. Rarissi-
mè illud in constr. & ante aff. הַ (pro
הַ) manet. Singulare est הַהַ Os, quod in
sing. constr. & aff. (umit.), הַהַ, הַהַ. Alia vid.
ap. W.

Not.

M. 7. (1) ^י. fin. voce crescente ordin-
dageffatur. *Specialis anomalix sunt* אִישׁ

פִּיר (2) Forma פִּיר

(α) in constr. sing. non mutatur.

(β) cum aff. sing chirek in (:) mu-
tatur, & jam fit mobile (Et tunc concu-
rentibus Schvajim pro priori simplici Chi-
rek sumitur, per. R. 3. compositū vero con-
ciditur. per R. 5.)

(γ) in omni plurali (abs-constr., & aff.)
Chirek illud in - mutatur. *Singula-
ria vid. ap. W.*

M 8. Forma הַ. præced. vocali brevi
in absoluto plur. tota contrahitur in -
sub 2. Rad. & sic posteriori (:) pereunte
prius sub 1. Rad. redit, per R. 3. M. 2. In
reliquo statu (aff. & constr.) attenditur
tantum terminatio הַ. juxta M. 1. n. 3.

REG. XLVII.

DE AFFIXIS cum VERBIS,
*tangvam mutationis punctorum in
Verbis causa.*

Sicut Nomini, ita & Verbo suffigi
possunt tum literæ parag הַ. | tum
Affixa Prøn. ad quæ utrobique; accentus
ordinariè descendit, unde punctorum
(per R. 9. M. 2.) existit mutatio, de qua
seq. Reg. 48. *Sunt*

*Sunt autem in Verbis Affixa Pronom.
ferè eadem, quæ in Nomine Affixa Numero
singularis, nisi quod alia quibusdam pun-
cta vel litera præmittantur, quam differen-
tiam sequentia Synopticè s. s. v.:*

Affixa Præteriti in utrovis Numero.

1. Pers. וְ pro וְ. וְ pro וְ.

3. Pers. וְ vel הוּ. וְ vel וְ.

Affixa Fut. Imp. & Inf. in utr. Num.

1. Pers. וְ pro וְ. Inf. quoque habet וְ.

3. Pers. וְ vel הוּ. וְ vel וְ pro וְ.

Fem. וְ vel וְ. וְ pro וְ.

Annot. 1. Affixorum præcedaneum punctum assumitur à Verbo in consonam terminato (salvâ R. 49.) dimittitur à Verbo in וְ vel וְ desinente, sæpe tunc וְ in verso. Verbum in vocalem terminatum pro וְ vel וְ assumit וְ. At וְ post termin. וְ fit mobile.

2. Affixum וְ: cum verbis 3. Rad. וְ vel וְ sæpe admittit punctorum transpositionem. Pro וְ vel וְ rarius est וְ.

3. Sæpe futurum ante certa affixa assumit וְ epentheticum. Plura vid. ap. W.

REG. XLVIII.

DE MUTATIONE VOCALIUM
in VERBIS.

ε

ἦ

*In Verbis ante suffixa quævis tam pronom.
quam paragog. mutantur*

M. 1. ^τ purum (1.) penult. in (:) (2.) ult.
& monosyll. manet. (3) ^τ ult. in ^τ Exc. in
infin. in (:) Sed ante ^ד & ^ש in inf. quo-
que manet. (4) Schva ex ult. ^τ aut ^τ fa-
ctum redit in ^τ (5.) Schvæ ^י vel (..) prate-
riti altera terminatione (Reg. 23. m. 3. n. 1.)
ortum, redit in ^י vel (..)

Annot. Ante Parag. ^י ^י ^י fere contra-
rie se habent - & : Sing. vid. ap. W.

M. 2. ... quodvis in (:) at sequente
post (..) alio : (ut in ^י : Esc.) transit in
vel ^τ

Exc. (1.) Tere quod in quibusdam Ra-
dicibus juxta R. 23. m. 3. n. 1. pro (-) venit,
hic manet ante aff. levia ; sed ante gravia
in (-) mutatur (2) Tere ult. Hiphil ante
aff. mutatur in alteram term.

Annot. ob ^י Parag. itidem (..) mut. in
(:) sed in Hiph. ante ^י parag. tantum est.

M. 3. ^י (α) Futuri in (:) at seqv. (:)
mut. in ^τ chatuph (β) Fut. Imp. & inf.
Radice mediæ geminatæ mutatur ante
affixa in ^τ vel ^τ chatuph seq. dageſch f.

Annot. ob ^י Parag. ^י ^י (-) Fut. in (:) :

M. 4. ^י vel ^י (α) in Inf. & Imp. Kal
transponuntur, ita ut (:) sive simplex
sive

sive compos.) migret in locum תָּי, & i
 mutatum in - chatuph in locum Schva;
 sed in infin. ante הַ כִּי, כִּי, כִּי aut illa fit
 transpositio, aut illâ neglectâ i tantum
 in - chatuph mutatur. (β) i inf. & Imp.
 ut & Futuri è 2. Rad. i (quia impurum) non
 mutatur; הַי 3. Rad. ה. retinet i

Annot. ob הַ parag. eadem fit tranpo-
 sitio in Inf. & Imp. Quandoque omisâ
 transpositione i in (:) mutatur &c.

M. 5. vel - - Infnitivorum à verbis
 1. Rad. i & הַ habentibus (Reg. 37. & 38.)
 ante aff. & lit. parag. mutantur in : &
 prius ob concursû in vocalem perf. R. 3.

M. 6. Participium utrumq; imitatur
 affixionem & mutationem vocalium in
 Nomine, R. 46. *Notas vid. ap. W.*

REG. XLIX.

DE MUTATIONE AFFORMATI-
 VARUM in Verbis ob Affixa.

M. 1. Præteritorum (α) הַ ex הַ Fœm.
 mutatur in הַ, quod הַ ante affixa הַ הַ
 הַ pro הַ accipit (:) præmis-
 so (-) Sed ante aff. הַ הַ הַ הַ illud re-
 cipit punctum affixi, præmisso - Exceptis
 singularibus quæ vid. ap. W. (β) הַ 2. Masc.
 sing. abjecto suo - assumit punctum
 affixi, (γ) הַ Fœm. sing. mut. in הַ, sæ-

pe

pe excidit. *sing. vid. ap. W. (δ)* םת & תן
pl. mut. in ןרarius ן.

M. 2. *Futurorum* ןה, ante aff. abjicitur,
& suscipiuntur affixa in forma mascul.

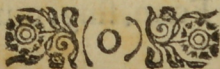
REG. L.

DE MUTATIONE Vocalium IN PARTICULARUM

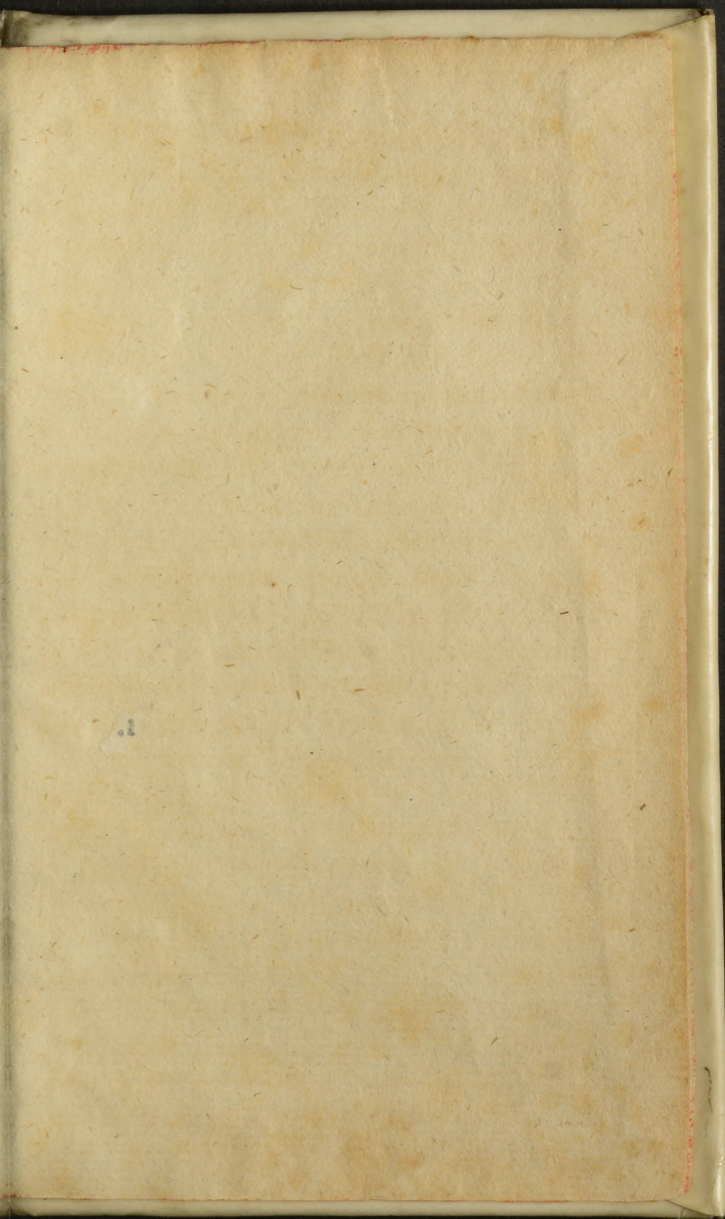
prefixione cum pronoms. separatis & Aff.

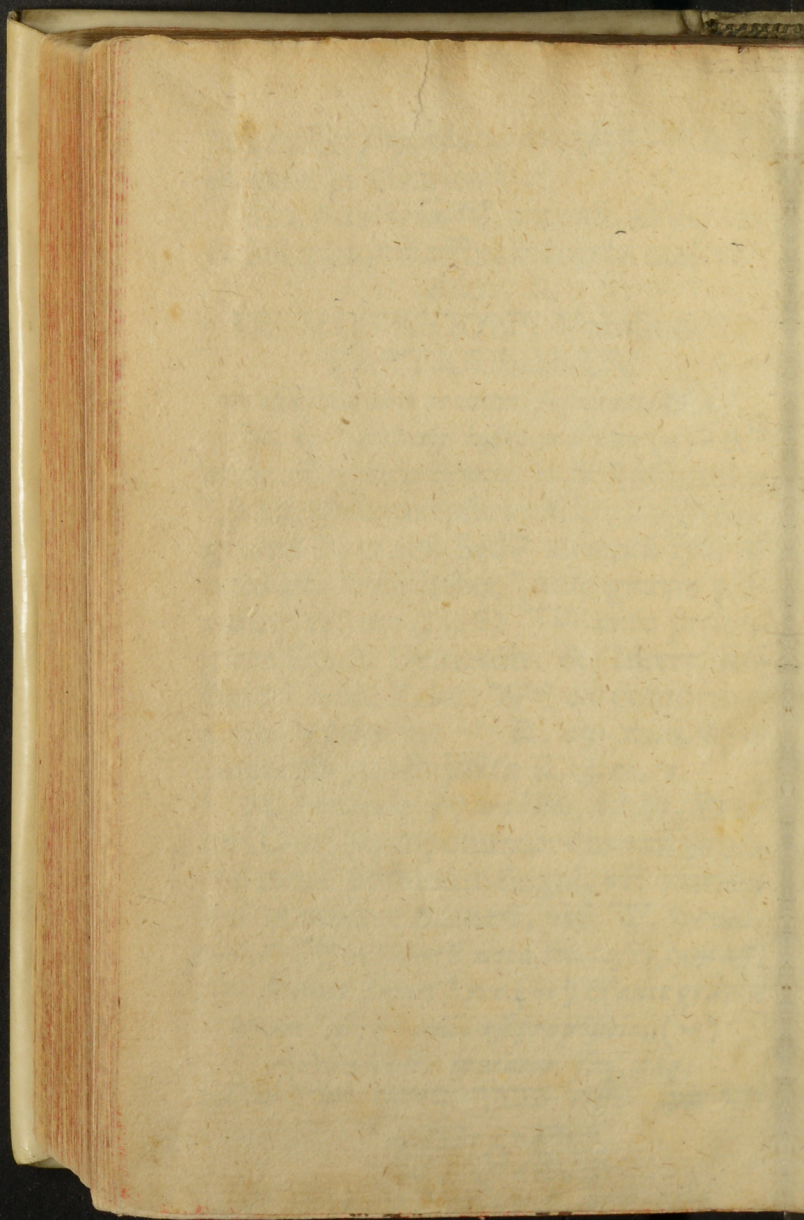
M. 1. *Particula inseparabiles (α)* כ & ל
ante aff. gravia & ante ןו & ןה assumunt
׳ & ante reliqua ipsius affixi punctū sin-
gularis Numeri. Sed כ assumtā syll. ןו
ante aff. levia habet ׳ ante gravia ple-
rumq; retinet (:) (β) ככר ante prono-
mina separa Demonstr. & Interr. ha-
bent ׳ Ante Relat. ןשׁנ ex conforma-
tione accipiunt R. 29. m. ן res-
tinet ord. punct juxta R. 18. m. 1.

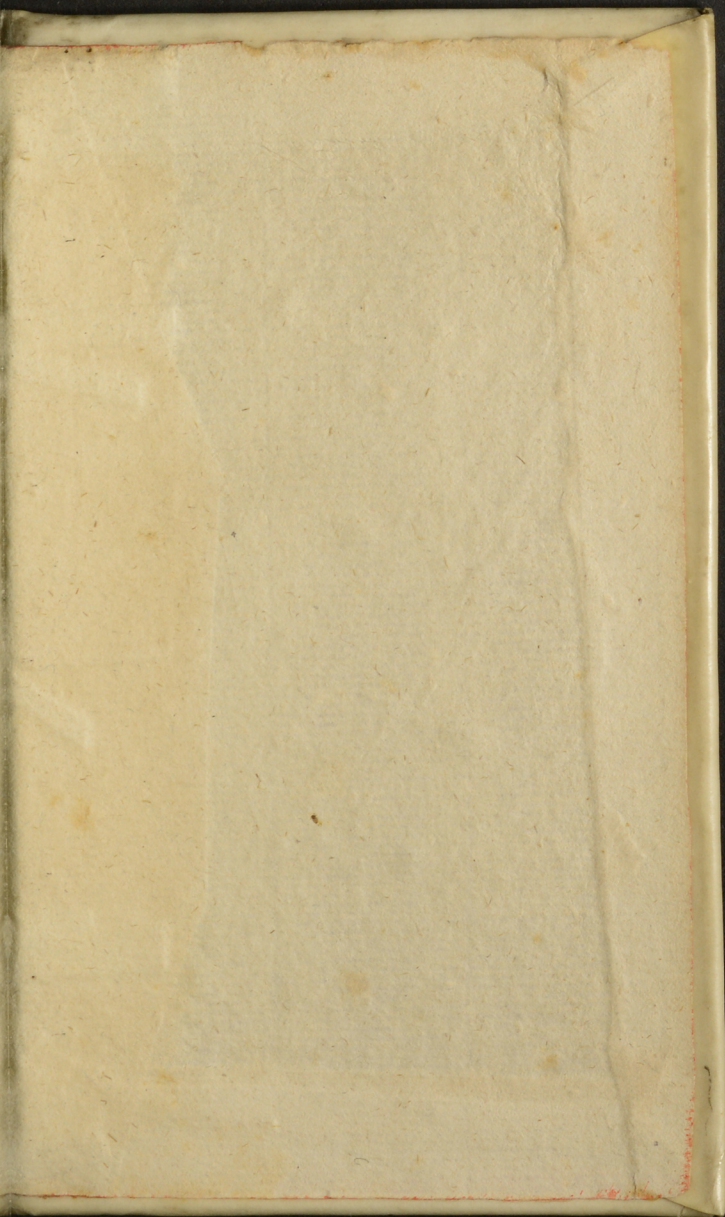
M. *Particula separabiles (Adv. Præ-
pos. Conj.)* componuntur cum aff. pron.
vel more nominum singul. vel pluralis
vel utriusqve numeri, vid. W. *Spetial.*
not. do ןת (α) *cum est nota Acc. casus, cum aff.*
ferè semper sumit ן pro. (..) & *ante gravia*
etiam (β) quando est propositio, (..)
ejus in Cbir. mutatur seq. dag.
יהי שם יחיה מברך מעתה ועד-עולם

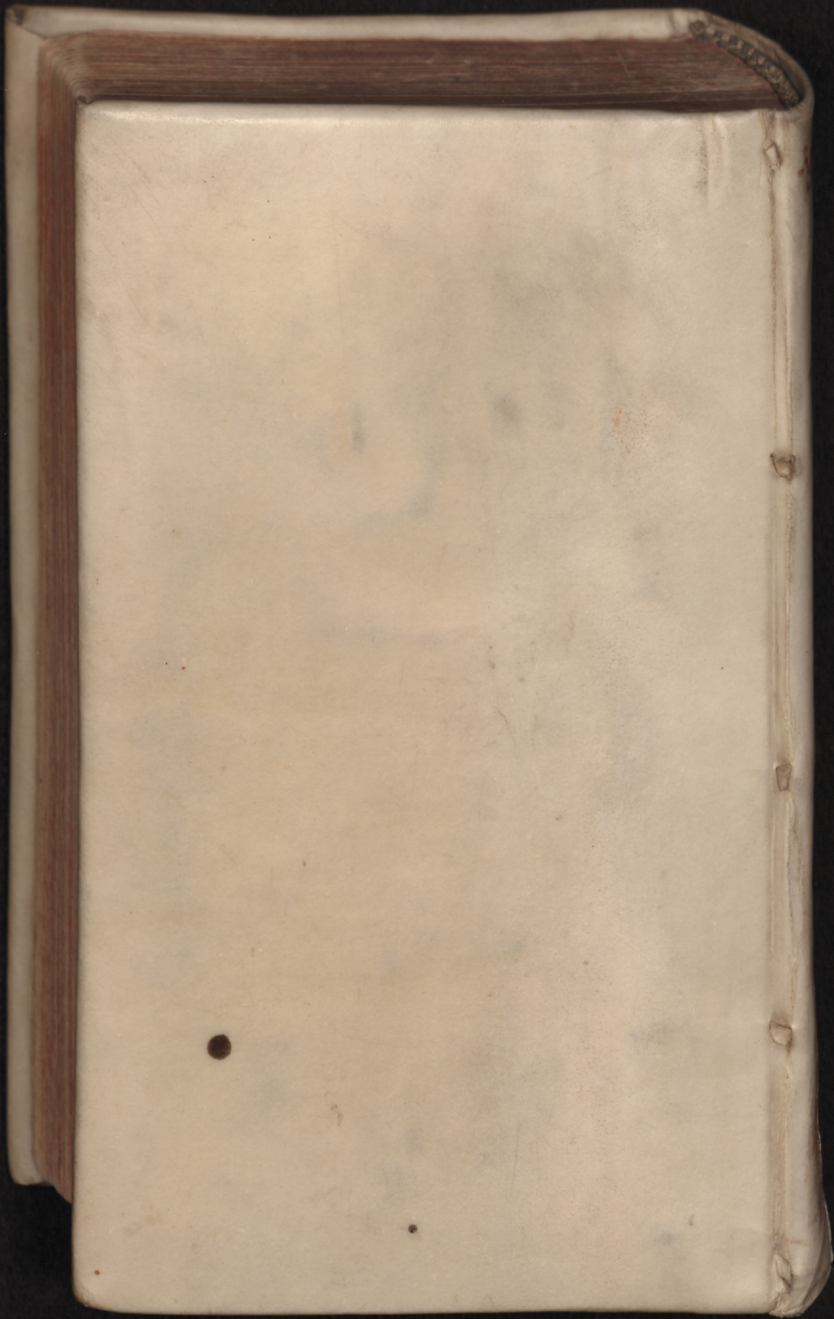

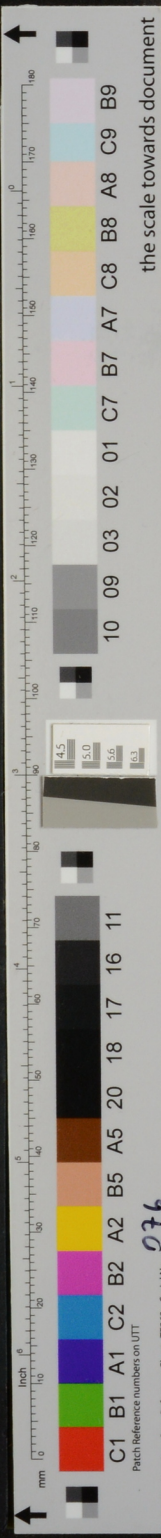
Bibliotheca Academica Rostockensis

the scale towards document

verbis Affixa Pronom.
 mine Affixa Nume
 alia quibusdam pun
 ntur, quam differen
 acè s. sunt:
 utrovis Numero.
 נַּ pro נַּ
 וּ vel וּ
 & Inf. in utr. Num.
 Inf. quoque habet.
 וּ vel וּ pro וּ
 וּ pro וּ
 im præcedaneum
 à Verbo in conso
 (à R. 49.) dimitti
 desinente, sæpe
 erbum in vocalem
 el וּ, assumit וּ. At
 obile.
 verbis 3. Rad. וּ vel וּ
 n transpositionem.
 ante certa affixa as
 Plura vid. ap. W.
 XLVIII.
 E VOCALIUM
 BIS.
 In